

Občinski list

Glasilo občine Renče-Vogrsko

© Denis Župan

4 KULTURA
Pihalni orkester Vogrsko iz Ormoža z zlato plaketo s pohvalo

10 DRUŠTVA
80. obletnica delovanja Rdečega križa Renče

30 ŠPORT IN REKREACIJA
Nace Blažič zmagal na tekmovanju za Pokal Evrope 2024 v Zurichu

Kazalo

Beseda uredništva	stran	2
Županova beseda	stran	3
Kultura	stran	4
Društva	stran	10
Šola in vrtec	stran	17
Šport in rekreacija	stran	26
Dogodki	stran	32
Zdravje je vrednota	stran	37
Dobro je vedeti	stran	38
Povedali so nam	stran	40
Obvestila	stran	44
Razvedrilo	stran	46
Obvestila	stran	47

**OBČINSKI LIST –
URADNO GLASILO OBČINE RENČE-VOGRSKO**

Število izvodov *Občinskega lista*, ki ga prejmejo vsa gospodinjstva v občini brezplačno, je **1500**.

Naslov: Občina Renče-Vogrsko, Bukovica 43, 5293 Volčja Draga
Telefon: (05) 338 45 00

Uredništvo: Alenka Gregorič – glavna in odgovorna urednica,
Vesna Pahor, Anja Ličen, Irena Rovan, Jasna Živec, Renata
Tischer in Jože Ropoša

Lektoriranje: Anja Nikolavčič

Strokovnih člankov ne lektoriramo.

Oblikovanje in grafična postavitve: Matjash Matjaž Bizjak
Tisk: Grafika Soča d.o.o.

Datum izida glasila: 23. december 2024

Srečno 2025

Vse naše pravljice s papirja nam bežijo,
junaki njihovi med nami oživijo.

Roland Vse naše pravljice zaklepamo v svet zase,
na vratih piše le: Ni vhoda za odrasle.

Pustite nam ta svet
nedolžen in drugačen.

Naj vsak, ki vanj je ujet,
bo pristen, nepopačen.

Vse naše pravljice so naše prve sanje,
kdor ne sanjari več, naj ne zahaja vanje.

Vse naše pravljice so stvarnost, ne prividi,
kdor sam ni del tega, ne sliši in ne vidi.

(Vlado Kreslin)

Dovolimo si živeti pravljico, biti srečni in sprejeti.
Zaplešimo med vrstice ljubezni, med tiste razprte objeme,
kjer biva le še misel:

vse dobro si želimo

Jože

Naj toplina src izbriše odtise samote.

Naj drugačnost postane enakost.

Naj bo družina kraj prve ljubezni in za vedno varno
zatočišče, kjer smo sprejeti.

Naj mladi, ki so obdani s premnogimi glasovi, poiščejo
svoj notranji glas z zavedanjem, da takšni kot so,
so lahko popolni.

vaš uredniški odbor •

Županova beseda

OBČINA RENČE-VOGRSKO

Spoštovani občanke in občani Občine Renče-Vogrsko,

leto 2024 se počasi bliža h koncu, smo na pragu začetka božično-novoletnih praznikov, zato naj bo tudi moj nagovor ob tej priložnosti bolj praznično obarvan.

Po celem letu dela si je v hitrem tempu življenja potrebno vzeti tudi čas zase in družino ter prijatelje. Prav k temu nas vabita božič in praznovanje novega leta. Zaključevanja vedno prinašajo priložnost za hvaležnost za vse darove, zahvalo za sodelovanje na skupni poti in za to, da si drug drugemu povemo, da smo si pomembni in smo v resnici lahko zadovoljni le, če smo med seboj povezani.

Zato naj na tem mestu najprej izrazim iskreno zahvalo vsem občankam in občanom za podporo, predloge in konstruktivne pogovore, ki so nas vodili pri načrtovanju in izvajanju projektov. Vaša vključenost in skrb za skupnost sta navdih za moje delo in delo občinske uprave. S sodelovanjem zmoremo vse. Morda se nekateri procesi odvijajo počasneje, kot bi si želeli, na poti se velikokrat pojavljajo nove prepreke, a z dobro voljo in sodelovanjem je samo vprašanje časa, kdaj nam bo uspelo.

Zaključek leta je tudi priložnost za nekakšno revizijo uspešnosti. Kaj smo v letu dosegli, česa ne in kako bi lahko zadeve v prihodnje še izboljšali? Podobno revizijo pripravljamo s sodelavci tudi glede delovanja občinske uprave in ciljev, ki smo jih bolj ali manj uspešno dosegli. Takšen pregled za leti 2023 in 2024, torej za prvo polovico mandata, bomo z objavo v prvi spomladanski številki prihajajočega leta predstavili tudi vam.

Za konec naj na kratko omenim le še napredek, ki smo ga dosegli v zadnjih dveh

mesečih od jesenske objave *Občinskega lista*.

Za izgradnjo protipoplavnega zidu v Renčah (ukrep 1) je objavljeno javno naročilo za izbor izvajalca in nadzornika gradnje, tako da smo tik pred začetkom del (predvidoma februarja 2025). V tem času smo izvedli tudi strojna dela na kolesarski progi za gorsko oz t. i. *down-hill* kolesarsko progo s Krasa na Vinišče, ki je pritegnila veliko pozornosti prostovoljcev. Ti jo sedaj v duhu sodelovanja s svojim znanjem in zanosom dokončujejo in opremljajo.

Na Vogrskem smo v tem času z varčnejšimi lučmi obnovili vso obstoječo javno razsvetlavo in dokončali izgradnjo dveh novih ekoloških otokov. Na vseh treh osnovnih šolah smo uspešno namestili panele solarnih elektrarn in kmalu pričakujemo njihov priklop in začetek delovanja.

V kulturnem domu v Bukovici smo zaključili nadgradnjo odra (dvig in razširitev), ki bo že na prazničnih decembrskih dogodkih nudil boljšo vidljivost na oder iz zadnjih vrst ter več prostora za nastopajoče. Izboljšana je tudi akustika dvorane.

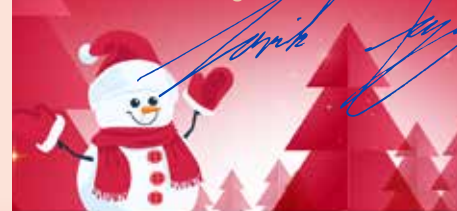

Vse je torej pripravljeno, da s praznovanjem lahko začnemo. Zato vam želim, da zadnji decembrski teden mine praznično, v toplini, druženjih in veselju. Želim vam obilo lepih trenutkov, ki vas bodo pospremili v novo leto 2025, ki naj vam prinese zdravje, srečo in uspeh na vseh področjih.

Skupaj bomo še naprej gradili prijazno in uspešno Občino Renče-Vogrsko, kjer se vsak občan počuti slišane in cenjene.

S prijaznimi pozdravi •

vaš župan
Tarik Žigon

Pihalni orkester Vogrsko iz Ormoža z zlato plaketo s pohvalo

Pihalni orkester Vogrsko si je za drugo polletje godbene sezone zadal velik izziv – udeležbo na 28. tekmovanju godb Slovenije v zabavnem programu za pokal Vinka Štrucla v Ormožu. Tokrat je orkester na tekmovanju prvič nastopil v pomlajenem sestavu. Godbeniki in dirigent so tekom priprav na tekmovanje izvedli številne dodatne skupne in sekcijske vaje, kjer so preigrali in utrjevali koncertni program.

Prvič so koncertni program predstavili v domačem kraju, na koncertu z naslovom »Gremo v Ormož!«, kjer so v goste povabili **Postojnsko godbo 1808**. Ta predtekmovalni koncert je otvoril Pihalni orkester Vogrsko s skladbo Pozdravljena Slovenija. Sledil je tekmovalni program, v katerem je bila kot prva zaigrana skladba Zlatorog Vinka Štrucla in nato še skladba *Man in the ice*, ki jo je napisal Otto M. Schwartz. Nastop so zaključili z instrumentalno jazz *fusion* skladbo *Spain* jazzovskega pianista in skladatelja Chicka Coree, s katero se je kot solist na tenor saksofonu predstavil **Matevž Podgornik**. Skozi prijeten večer sta vodili in zbrane nasmejali prisrčni voditeljici **Katarina** in **Damjana**. Večer so s koncertnim programom zaključili godbeniki iz Postojne.

Tekmovanje za pokal Vinka Štrucla poteka na martinovo soboto, tokrat je bilo to 9. novembra. Tekmovalni dan se je najprej začel s skupnim nastopom godb na Kerencičevem trgu, sledil je tekmovalni del v šotoru. Na tekmovanju, ki je potekalo

v organizaciji Javnega sklada za kulturne dejavnosti (JSKD), Zveze slovenskih godb, Občine Ormož in Glasbene šole Ormož je v dveh kategorijah nastopilo osem slovenskih godb. To je tekmovanje godb v zabavnem programu, kjer sta nastopajoče ocenjevala **Vid Pupis** in **Mitja Dragolič**. Pihalni orkester Vogrsko je igral v drugi kategoriji (nad 39. članov) in za svoj odličen nastop prejel zlato plaketo s pohvalo.

Prejeta plaketa orkestru, ki sedaj šteje okrog 50 članov, zelo veliko pomeni, prejeta nagrada potrjuje, da mladi orkester pod taktirko **Nejca Kovačiča** dela dobro in napreduje, kar se odraža tudi v pozitivnem vzdušju in motivaciji za nadaljnje delo.

Godbeniki so ta tekmovalni vikend izkoristili tudi za medsebojno druženje in spletnje godbenih vezi. Navdušenje in veselje nad doživetim je bilo še toliko večje zato, ker jih je v nedeljo ob prihodu domov razveselila tudi nepozabna dobrodošlica. Pričakali so jih številni

domači, prijatelji in zvesti poslušalci. Vse navzoče sta pozdravila tudi župan **Tarik Žigon** in predsednik Kulturno turističnega društva Vogrsko **Aleš Furlan**, **Valentina Gregorič Saksida** pa je orkestru ob tej priložnosti namenila nekaj verzov. Sprejem so polepšale tudi vsele melodije mladih harmonikašev. •

 Tina Saksida
 Tilen Persič, Denis Žuran,
arhiv PO Vogrsko

Spoštovane občanke in
spoštovani občani!

Praznični december je čas veselja in druženja z našimi najbližjimi. Naj bo tudi čas upanja, da bo zahtevnemu letu, ki se počasi izteka, sledilo mirnejše leto z novimi priložnostmi.

Voščim vam vesele in blagoslovljene božične praznike. Želim, da jih preživite v osrečujočem okolju, da jih posvetite svoji družini in najbližjim.

Naj ob praznovanju dneva samostojnosti in enotnosti spomin na tiste veličastne dogodke v vas zbudi ponos.

Leto, ki prihaja, naj bo polepšano z nasmehi, iskrenostjo, srečo in predvsem zdravjem. Naše skupno delo pa naj bo nagrajeno s prijaznimi odnosi in dobrim sodelovanjem. Srečno 2025.

Marko Švara, podžupan in
občinski svetnik

Razgibana jesen Pihalnega orkestra Vogrsko

Godbena gostovanja vedno prinesejo nova prijateljstva, povezovanja in dobro energijo. **Pihalni orkester Vogrsko** se je odzval povabilu orkestra iz Carlina (Italija) in tako v nedeljo, 22. septembra, v Carlinu v Italiji nastopil na 7. srečanju mladinskih orkestrrov.

Zbranim poslušalcem so se ta večer predstavili trije orkestri: **Mladinski pihalni orkester Arcobaleno** iz Trsta, Pihalni orkester Vogrsko in **Mladinski pihalni orkester iz Buj**. Pihalni orkester Vogrsko je pod taktirko **Nejca Kovačiča** nastop pričel z uverturo *Exaltation*, sledil je iskri, prazničen marš *Ravello* švicarskega avtorja Walterja Josepha, manjkala pa ni niti slovenska koračinca Vinka Štrucla – Zlatorog. Nastop so zaključili z venčkom

hard-rock uspešnic, zbranih pod naslovom »Metal!«.

V pestri jeseni, ki so jo zaznamovale intenzivne priprave na tekmovanje v Ormožu, je orkester nanizal še dva tradicionalna nastopa na Vogrskem – na rožnovenski nedelji in na komemoraciji. •

 Tina Saksida
 arhiv PO Vogrsko

Kraljeva glasbena tombola

Otroci pri glasbenih uricah letos zares sijajo v čudovitem kraljestvu, kraljestvu glasbe. Srčna kraljica Melodija in očarljivi kralj Ritem sta v tednu otroka pripravila čisto pravo Kraljevo glasbeno tombolo z namenom biti otrok, otrok kot nekoč, otrok, ki potrebuje igro, znanje,

druženje z vrstniki, spodbudo, oporo, pomoč ter priložnosti za razvoj svojih talentov in interesov.

Tako so v sredo, 9. oktobra, otroci s prirejeno družabno igro na naključno izžrebanih sličicah prepoznavali glasbene zapise in urili slušno pozornost z izvajanjem ritmičnih in melodičnih vzorcev. Prva sta vse sličice na svoji igralni podlagi z nekaj sreče uspela pokriti **Anže** in **Eva** ter tako postala zmagovalca prve Kraljeve glasbene tombole. Iskrene čestitke obema. A najpomembnejše je, da so vsi otroci aktivno sodelovali in tako popisali še en list naše bogate glasbene zgodbe. •

 in Kristina Saksida

Dovolite si sanjati brez ovir in posegajte po ciljih, ki vam jih bodo drugi zavidali. Ne bojte se laštnih želja, uresničite jih. Verjemite, da vam bo uspelo, in postanite navdih drugim. Sanjajte, ustvarjajte, živite.

Naj vas božični prazniki napolnijo z močjo, ki vas bo popeljala skozi prihajajoče leto. Miren zaključek leta ter zdravja in uspehov polno 2025 želim vam in vašim najbližjim.

Andraž Furlan, podžupan in občinski svetnik

Vaja dela mojstra

Mladi godbeniki, ki svoje glasbeno znanje pridobivajo v **Godbeniški šoli Vogrsko**, so v oktobru zaigrali na razrednih nastopih, kjer so bili prisotni le učenci in učitelji.

Zaželeno je, da učenci čim več javno nastopajo in ravno taki nastopi so lepa priložnost, da se otroci naučijo protokola nastopanja. Posebnost razrednega nastopa je, da otroci igrajo pred sovrstniki, se med seboj poslušajo, cenijo in ocenijo svoj nastop in nastop drugega.

Vsakemu nastopu namreč sledi komentar o odigranem. Izpostavijo se določene pomanjkljivosti ali tehnične napake in pohvalijo dobro odigrane skladbe, zato imajo taki nastopi še dodaten izobraževalni namen. Čeprav kakšna nota ni zvenela tako, kot bi morala, to ni pokvarilo lepega vzdušja med nastopajočimi, ki so domov odšli veseli in polni novih znanj.

V oktobru pa so bili zelo aktivni tudi otroci v glasbenih uricah. Živahni, radoživi in nadvse vedoželjni so se pridno učili pesmice, s katerimi bodo nastopili v decembru. Pesmice so tudi poslušali, saj si jih tako lažje in hitreje zapomnijo. Ob glasbeni spremljavi pa so tudi likovno ustvarjali in moramo priznati, da so nastale res čudovite risbice.

Glasba mladih godbenikov je odmevala tudi v začetku novembra, ko so 8. novembra zaigrali na prireditvi **Društva upokojencev Vogrsko**. Nato pa je napočil čas za intenzivne priprave na decembrske nastope, kjer so poslušalce razveseljevali s prazničnimi melodijami. •

in Valentina Gregorič Saksida

Glasbeno popotovanje v tednu otroka

»Otrok, nepopisan list« je bilo geslo letošnjega Tedna otroka, ki smo ga v sredo, 8. oktobra, obeležili tudi v **Godbeniški šoli Vogrsko** z izvedbo zanimive glasbene delavnice.

In kakšno zgodbo smo zapisali na nov, nepopisan list? Zgodbo o zvočnem popotovanju okoli sveta, na katerega je učence, ki obiskujejo nauk o glasbi, popeljala učiteljica **Mojca Cej**. Učenci so v živo spoznali in občutili zvočne vibracije inštrumentov, ki izvorno izhajajo z različnih koncev sveta. Tako so spoznali inštrumente, kot so tibetanske posode, *koshi* zvončki, indijanski ročni in dvojni boben, ropotulje, indijanske flavte, *tingshe* ipd. Delavnica je bila zelo poučna, otroke je še

bolj povezala med seboj, dana pa jim je bila tudi možnost, da so preizkusili igranje teh inštrumentov. Skupaj so nato oblikovali pravi naravno zvočni orkester. Veseli smo, da smo tudi na tak način otrokom dali možnost razvijanja njihovih talentov in zanimanj. •

in Valentina Gregorič Saksida

Jesenski koncert VS Lijak – 1883 ter martinovanje na Vogrskem

Na dan pred martinovim praznikom, v nedeljo, 10. novembra, je bilo v obnovljeni večnamenski dvorani na Vogrskem spet veselo. Po dolgih letih je **KS Vogrsko** v sodelovanju z **Občino Renče-Vogrsko** obudila dogodek Martinovanje na Vogrskem. To pa še ni vse – **Vokalna skupina Lijak - 1883** nas je uro pred dogodkom združila na njihovem Jesenskem koncertu z gosti. Oba dogodka je povezovala pesem.

V sklopu Jesenskega koncerta, ki ga je organizirala VS Lijak - 1883, je obiskovalce najprej pozdravilo ubrano moško petje. Peli so o vinu, ljubezni in veselju. Pridružile so se jim še pevke **VS Vogrinke**, ki s svojimi vokali in lepim pevskim nastopom vsakič doprinesejo k dogodku. Čisto na koncu pa je v dvorani zaigrala harmonika. Ne le ena, kar tri so ubrano zaigrale izpod rok treh mladih harmonikašev – **Anike** in **Timoteja Vončine** ter **Blaža Fornazariča**. Navdušeni obiskovalci, ki so skozi celotno uro uživali ob petju moške in ženske

vokalne skupine, so najprej zadržano, vsak pri sebi, nato pa kar v en glas zapeli ob melodijah harmonike. Ob koncu tega čudovitega jesenskega koncerta se je predsednik VS Lijak- 1883 **Vasja Juretič** še zahvalil njihovi umetniški vodji **Mojci Cej**, gostom in vsem prisotnim za udeležbo na koncertu.

Jesenskemu koncertu je sledilo martinovanje. Dogodek je otvoril pozdravni govor župana Občine Renče-Vogrsko **Tarika Žigona**, sledil pa je tudi nagovor predsednika KS **Valterja Gorjana**, tudi člana VS Lijak - 1883. Nato so z glasbo in pesmijo nadaljevali člani **Etno bande Poseben gušt**, ki prepeva izključno pesmi slovenskega kantavtorja Iztoka Mlakarja. Predstavili so se v tričlanski zasedbi, ki so jo sestavljali **Aleš Plut** (glavni vokal), **Marko Šušterič** (harmonika) in **Tomaž Zorko** (kontrabas). Sledila je še manjša pogostitev in pokušina mladih vin. Veseli smo, da so se našemu povabilu pridružili vinarji iz naše občine – **Ekološka kmetija Mlečnik**, **Kmetija Fornazarič**, **Vina Bric**, **Vinarstvo Zrznko** ter družinsko podjetje **Smodin** s sadnimi sokovi.

Obiskovalci in nastopajoči so ta nov koncept martinovanja lepo sprejeli in bili nad dogodkoma navdušeni. Našo novo večnamensko dvorano smo tako kot se seveda spodobi uradno krstili s prvim dogodkom ter žlahtno kapljico. Naj se v njej od sedaj naprej odvijte še mnogo takih in temu podobnih dogodkov.

Na koncu pa še zahvala vsem, ki ste kakorkoli pripomogli k realizaciji tega dogodka, in nenazadnje hvala vam,

dragi krajanje in krajanke, obiskovalci in obiskovalke, ki ste se dogodkov udeležili, saj brez vas ni nas. •

in za KS Vogrsko dogodke povzela Valter Gorjan in Neja Podgornik

V torek, 24. decembra, lahko pevcem **Vokalne skupine Lijak 1883 - Vogrsko** prisluhnete na Tradicionalni božičnici v župnijski cerkvi sv. Justa. Vabljeni.

Spoštovane občanke,
spoštovani občani!

Veliko lepih sanj, miru polnih in brezskrbnih dni naj vam prinese božični dan. V novem letu naj vam uspeh povsod sledi, veselje, ljubezen naj med vami tli!

Zdravja in sreče polno 2025.

Aleš Furlan, občinski svetnik in predsednik KTD Vogrsko

Po Gregorčičevi poti tokrat tudi pisatelj Marij Čuk

Publikacija ob 180. obletnici rojstva goriškega slavčka

Gregorčičeva spominska in sprehalna pot od Renč do Gradišča nad Prvačino je tudi letos privabila lepo število udeležencev. Jubilejni petnajsti pohod je bil še posebej slovesen, saj smo z njim obeležili 180. obletnico rojstva »prvega velikega pesnika, ki ga je rodila Goriška«.

Društvo KUL-TU-RA Renče in KS Gradišče so si kot organizatorji pohoda in spremljevalnega kulturnega programa omislili dogodek v večernem času, da bi z lučkami simbolno osvetlili pot in tako tudi vidno obeležili naklonjenost priljubljenemu pesniku. Osrednji govornik na prireditvi, **Marij Čuk**, pisatelj, pesnik in dramatik, podpredsednik Društva slovenskih pisateljev, je z izbranimi besedami načel številna žgoča vprašanja današnjega časa in jih umetelno prepletel z izvirnimi, večplastnim Gregorčičem.

»Gregorčič je postal glasnik naroda, ker se je spel z njegovo dušo in njegovimi pričakovanji. Postavil je zid pred hladnimi vetrovi sovraštva. Njegovo sporočilo je bilo: mi nikogar ne ogrožamo in zahtevamo, da nas nihče ne ogroža. Pustite ljudem, jeziku, zemlji dostojanstvo. Tako nekako je zapisal tudi Prešeren v poeziji, ki je danes slovenska himna.«

Ob poti stojijo obnovljene informacijske table, ki v strnjeni obliki pomagajo obiskovalcu razbrati pomen in razloge, ki so spodbudili nastanek te poti, na Rabatovcu, gričku med renškim zaselkom Arčoni in Gradiščem, pa raste oljka, ki so jo pred

petnajstimi leti posadili v Gregorčičev spomin. **Občina Renče-Vogrsko** je letos namenila sredstva za nove klopi in obnovo objektov ob poti, kamor so domače slikarke izrisale oz. likovno predstavile tenkočutno izbrane znane Gregorčičeve verze. Na poti pa so se pohodniki z zanimanjem ustavili tudi na vrtu **Mira Kerševana**, domačina z Gradišča, in si ogledali Gregorčičev kip. Lastnik je prisotne seznanil z razlogi za postavitve kipa, njegova vnukinja pa je doživeto recitala pesem Nazaj v planinski raj. Presenečeni obiskovalci so kmalu nato občudovali lep, izjemno impresiven pogled na kulturni dom. Slikovit pesnikov hrib je z baklami osvetljen v čisto posebno luč postavil doprsna kipa pesnika Gregorčiča in slikarja Tominca, kar je celotnemu ambientu in pričakovanju dajalo poseben čar.

»Gregorčič je močno izpostavil tudi notranje viharje na osebni intimni ravni. Razklan je bil zaradi svoje ljubezni, v dvomih zaradi svojega svobodoljubnega pojmovanja vere, a tudi klen, da ostane dosleden v svojih izbirah, da se kljub trpljenju srca in duše odloči tako, kot se je odločil. V dobro soljudi in naroda. To je velik nauk, velika dediščina, ki nam jo je Simon Gregorčič zapustil.«

Slovesnost v kulturni dvorani je odprl nastop moškega pevskega zbora **Provox**, ki je pod taktirko novega dirigenta **Uroša Ceja** izbral nekaj

uglasbenih Gregorčičevih pesmi in tako ustvaril primerno vzdušje. Sledili so nagovori **Tanje Gregorič**, predsednice KS Gradišče, župana MO Nova Gorica **Sama Turela**, predsednika Sveta KS Renče **Alana Čohe** in predsednice Društva KUL-TU-RA Renče **Vesne Pahor**. Vsi so naglasili pomen Gregorčičeve misli in željo, da pesnikova dediščina ne bi šla v pozabo. Zbor **OŠ Lucijana Bratkoviča Renče** je ob spremljavi harmonike predstavil nekaj veselih pesmi, ki so povzele duh srečanja – ljudje naj stopijo skupaj in se veselijo življenja. **Luka Šinigoj**, učitelj glasbenega pouka, je iz nastopajočih znal izvabiti ubrane zvoke, na koncu pa so znanim vižam pritegnili še mnogi v dvorani.

»Njegova poezija ni poezija za šolske klopi in oceno, njegova poezija je pot v in skozi življenje. Gregorčičeva poezija nam pomaga najti izhod iz labirintov brezizhodnosti. In to je največ, kar lahko pesnik da. Da nam samospraševanje, pogloblja dvome in nudi pot rešitve na osebni in družbeni ravni. Pesnik je nenehen opomin in na nas je, da mu prisluhnemo, sicer izgubimo priložnosti.«

Obiskovalci so se zelo razveselili knjižice – zbornika *Odprti srce, odprti roke*, ki sta jo predstavili pobudnica pisateljica **Dragana Marošević** in domača odlična poznavalka Gregorčiča **Melanija Kerševan**. V sproščnem pogovoru sta predstavili publikacijo, ki je plod sodelovanja med učenci **OŠ Dornberk** in kulturniško skupino stanovalcev **Doma upokojencev Gradišče nad Prvačino**, sredstva zanjo pa je prispevala **MO Nova Gorica**. Nastala je lična knjižica prvih pesniških iskanj učencev ter spominov in razmišljanj stanovalcev doma upokojencev na Gradišču. Uvodni nagovor v knjižici sta oblikovala pesnik **Radivoj Pahor** in pisatelj Marij Čuk. Prvi je povzel razloge in pomen nastanka Gregorčičeve poti, Marij Čuk pa je aktualiziral pesnikovo zapuščino. Da bi prisotni začutili globino

»Preveč je na svetu sovraštva, preveč ločnic, preveč revščine, lakote, trpljenja. Zakaj ne bi prisluhnili dobremu in lepemu, namesto da poslušamo bobnenje topov in poke granat? Zakaj ne bi prisluhnili sobivanju namesto geslom: kdor ni z nami je proti nam? Zakaj se ne bi odločili za mir? Prisluhnimo poeziji. Čeprav le za hip. A že ta hip bo dovolj, da uberemo svetlejšo perspektivo ...«

Ob zaključku prireditve, ki jo je skrbno in domišljeno vodila **Emma Marošević**, smo prisluhnili skoraj ponarodeli Gregorčičevi pesmi *Veseli pastir*, v kateri so združili svoje glasove učenci OŠ Renče in Provoxa in z njo navdušili občinstvo. Sledili so zahvale nastopajočim in priložnostna darila. Po slovesnosti so mnogi obiskovalci posegli po predstavljeni publikaciji in knjigi *Fojba* Marija Čuka. Ob bogato obloženi mizi,

zbranega gradiva, sta se z avtorskimi prispevki predstavili učenci **Hana in Maša**, nekaj odlomkov stanovalcev doma pa so prebrali učenci **Živa, Špela in Luka**.

ki nam jo vedno znova pripravijo gradiške žene, smo se zadržali v sproščnem kramljanju. Pester sobotni program kar kliče po nadaljnjem sodelovanju obeh skupnosti in vabi nove pohodnike, naj se nam pridružijo v snovanju nečesa lepega in dobrega. •

Neva Pahor
 arhiv društva KUL-TU-RA Renče, Bogo Rusjan

Tiho pada mrak,
v dalji se zgublja korak
in pušča sledi preteklih dni.
V srcih se želja rodi
po miru, ljubezni, dobroti
za vse ljudi.
(Srečko Kosovel)
Vesele praznike in srečno 2025!

Vesna Pahor,
Društvo KUL-TU-RA Renče

Zajeli so mrzel zrak in ga spremenili v praznično melodijo

V petek, 6. decembra, je bilo v dvorani združnega doma na Vogrskem čisto pravo praznično vzdušje. **Otroci iz glasbenih uric in učenci Godbeniške šole Vogrsko** ter člani **Šolskega pihalnega orkestra** so pripravili lep in raznolik glasbeni program.

Nastop se je pričel s pesmico, ki so jo zapeli otroci iz glasbenih uric in učenci, ki obiskujejo nauk o glasbi. Pod vodstvom **Kristine Saksida** so prepevali o sreči in tudi o želji, da bi ljubezen združila vse ljudi. Zatem so se zvrstile skladbe, ki so jih učenci zaigrali tako individualno kot tudi v različnih sestavih. V lepo odigranih skladbah, med katerimi je bilo veliko tudi božičnih, so poslušalci začutili praznični utrip. Lepo je bilo videti nasmejana

občinstvo, ki je aplavdiralo, in tudi nastopajoče, ko so pod vodstvom **Mojce Cej** ubrano voščili z vsem dobro znano pesmico *Feliz Navidad*. Pod taktirko dirigenta **Nejca Kovačiča** je zaigral še Šolski pihalni orkester Vogrsko. Povezovalka programa **Katja Berdnik** je ob slovesu navzočim zaželela veliko veselja ob prihajajočih praznikih in mnogo sreče v novem letu 2025. •

in Valentina Gregorič Saksida

80. obletnica delovanja Rdečega križa Renče

Oktober je bil za **Rdeči križ Renče** pomemben mesec, saj smo obeležili 80. obletnico delovanja te pomembne organizacije v našem kraju.

Mednarodni Rdeči križ je bil sicer ustanovljen pred 175 leti v Švici, leta 1859, za pomoč vojakom na bojiščih in pomoč civilnemu prebivalstvu v času vojn. V času druge svetovne vojne je bil ustanovljen tudi v Sloveniji. Začetki segajo v junij 1944, na takratno osvobojeno ozemlje v Beli krajini, v vas Gradac. Že v avgustu 1944 je bil, kot je povedala **Ivanka Elersič**, ustanovljen tudi v Renčah. Tajno so se sestali na treh lokacijah, ločeno za gornji, srednji in dolnji konec Renč. Vezni člen je bila **Felicita Mikluž**, bolj poznana kot nunca Felička, babica, ki je mnoge od starejših Renčanov sprejela na ta svet. Od leta 1944 rdeči križ deluje neprekinjeno.

Ustanovitev je dokazovalo le ustno izročilo, pred kratkim pa je bila odkrita zanimiva najdba. **Jasna Gregorič** je na

podstrešju hiše pri Martinuči našla člansko izkaznico svoje stare mame, ki potrjuje plačilo članarine za drugo polletje leta 1944. To dokazuje, da je bil Rdeči križ v tistem letu že aktiven. O naslednjih letih ni zapisov, od leta 1956 pa obstaja blagajniška knjiga iz katere je razvidno, da je bil Rdeči križ skozi vsa leta delovanja zelo aktivnem znotraj in izven države. Izpostaviti velja organizacijo dobredelnih koncertov, zbiranje prispevkov ob naravnih nesrečah – v zadnjem obdobju ob požaru na Krasu, poplavalh po Sloveniji in Bosni, nakup naprav za splošno ambulanto v Renčah, aktivnosti v obdobju pandemije kovida.

Ob temeljnem načelu Rdečega križa, ki narekuje pomoč vsem ljudem v stiski, smo v našem kraju delo usmerili tudi v boljše počutje krajanov. Vzajemno sodelujemo s krajevno skupnostjo, osnovno šolo, društvi. Vzdržujemo redne stike z **Društvom prostovoljnih krvodajalcev iz Štarancana**.

Naše krajane razveselimo s priložnostnim darilom in čestitko ob različnih priložnostih. Med letom in ob novem letu obiščemo krajane v domovih upokojencev, invalidne osebe, 90-letnike, ob 8. marcu ženske obdarimo z rožicami. Krajani se zelo razveselijo čestitk, ki jih ob novem letu pripravijo učenci osnovne šole.

Pomemben del našega prispevka kraju je tudi srečanje starejših krajanov, ki smo ga letos organizirali v povezavi

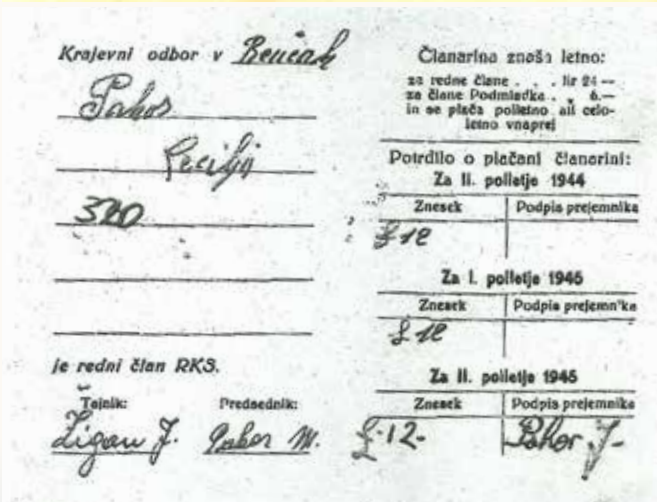
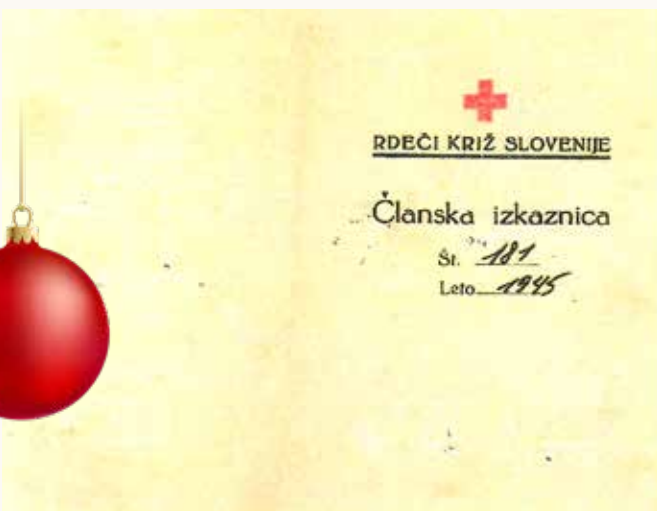
s prireditvijo ob počastitvi 80-letnice delovanja. V nedeljo, 13. oktobra, smo se zbrali v polni renški dvorani. Nastopili so moški pevski zbor **Provox** ter učenci in bivša učenka **OŠ Renče**. Z nagovorom so nas pozdravili predsednica RK **Rožica Žvanut**, župan **Tarik Žigon** in predsednik krajevne skupnosti **Alan Čoha**.

Z nageljčkom smo počastili šest prisotnih krajanek, ki so starejše od 90 let. Najstarejša med njimi je gospa **Alojzija Skomina**, ki šteje zavidljivih 95 let.

Tovrstna srečanja potekajo že od leta 1979, torej že 45 let. Potekala so na različnih lokacijah: v osnovni šoli, v TVD (kjer je danes trgovina), na balinišču, na gostilniškem dvorišču, celo pri Goriških opekarinah. Zadnja leta se dobivamo v kulturni dvorani. Osemkrat smo srečanje izvedli v sodelovanju z **Društvom upokojencev Renče**, devetkrat so srečanja iz različnih razlogov odpadla.

Naj novo leto prinese svetle dni,
zdravja veliko in nove poti.
Naj sreča v srcih iskreno žari,
prihodnost naj polna bo lepih sledi.
Hvala za sodelovanje, zaupanje in čas,
2025 naj bo uspešno za vse nas.

Urban Martinuč,
občinski svetnik

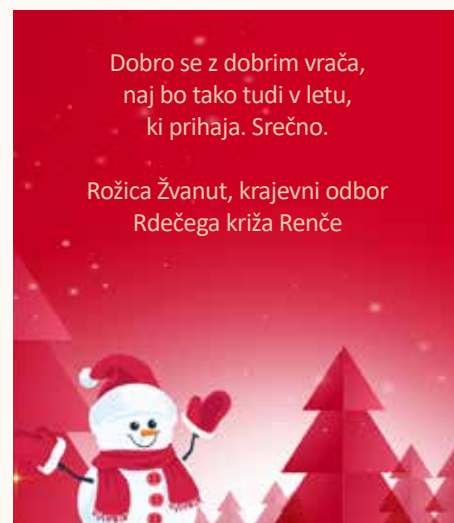

Zbrana sredstva smo takrat namenili v dobrodelne namene. Prvo srečanje je bilo zelo ganljivo, saj se nekateri niso videli že veliko let. Članice odbora so poskrbele za prevoz tistih, ki sicer ne bi mogli priti. Učilnica osnovne šole je bila premajhna za vse, prav je prišel tudi hodnik. Tradicija dobre obiskanosti se je ohranjala skozi vsa leta, vse do danes. Srečanja krajanom omogočajo, da se ponovno vidijo ali na novo spoznajo, kar krepi medsebojne odnose v kraju.

S svojim delom pa ne krepimo le odnosov, ampak skušamo zagotavljati boljše kvaliteto življenja na vseh področjih. Najlepše se zahvaljujemo vsem, ki so in ste skozi bogato zgodovino delovanja Rdečega križa kakorkoli pripomogli k ustvarjanju boljšega sveta. •

✍ Rožica Žvanut
Krajevni odbor Rdečega križa Renče
📷 Ana Lipušček, Jasna Gregorič

PGD Renče–Vogrsko v letu 2024

Se še spomnite požara Kras 2022, ki je v naši občini prišel skoraj do stanovanjskih objektov? Katastrofalne poplave in plazovi so lani avgusta zajeli vzhodni del Slovenije in za seboj pustili pravo opustošenje. Porušeni in uničeni so bili številni infrastrukturni objekti in domovi. V istem obdobju je neurje s točo zajelo tudi našo Občino Renče-Vogrsko in povzročilo veliko škode na objektih, letos pa je ponovno gorel velik požar na Trstelju.

V Občini Renče-Vogrsko je za potrebe zaščite, reševanja in pomoči ob naravnih in drugih nesrečah organizirano tudi **Prosto-voljno gasilsko društvo Renče-Vogrsko**, ki ima 30 operativnih članov in pet vozil (AC 25/60, GVGP-2, GVGP-1, PV-1, GVM-1).

V letošnjem letu smo izvozili na 38 intervencij in med temi bi izpostavili velik požar Trstelja, ki se je razplamtel 18. julija, tri dni po drugi obletnici zgodovinskega požara Kras 2022. S požarom, ki se je razširil na 83 hektarov gozdnih, grmovnih in travnatih površin, se je borilo več kot 2000 gasilcev. Ključno vlogo pri omejevanju širjenja požara na težko dostopnih površinah so imele zračne sile. Novi letali *Air tractor* sta se izkazala kot dobra naložba za požarno varnost. Seveda ostaja poglobitvi del gašenja na ramenih pehote in vozil.

Gasilci PGD Renče-Vogrsko smo bili na požaru od samega začetka in na požarišču aktivno delovali vse tri dni.

Zaradi podnebnih sprememb se povečuje količina naravnih nesreč ne samo v Sloveniji ampak v celotni Evropi in s tem nastaja potreba po dodatnih gasilcih, specifični reševalni opremljeni in orodju za namen reševanja življenj in imovine. Osebe, ki želijo postati operativni gasilci, se morajo najprej včlaniti v PGD Renče-Vogrsko in se nato udeležiti temeljnega strokovnega usposabljanja, ki zajema predavanja in praktične vaje na tečaju za Gasilca pripravnika (34 ur) in tečaju za Operativnega gasilca (149 ur). Vse skupaj se zaključijo z zaključnim izpitom pred državno gasilsko ocenjevalno komisijo. S tem se proces usposabljanja za gasilce ne konča, ampak šele začne. Nadaljujejo

se temeljna usposabljanja za pridobivanje višjih činov (nadgradnja splošnega gasilskega znanja in učenja vodenja enot) in dopolnilna strokovna usposabljanja (specialnosti: gašenje notranjih požarov, uporaba izoliranega dihalnega aparata, požari v naravi, tehnično reševanje, vodja intervencije, strojnik itd.). V letu 2024 smo opravili 22 usposabljanj. Najbolj pomembno je, da gasilci postopno pridobivajo izkušnje in znanje na vajah in intervencijah, zato v PGD Renče-Vogrsko tekom leta izvajamo mesečne operativne vaje z različnih področij, s katerimi vzdržujemo operativni nivo pripravljenosti enote. Poseben poudarek smo namenili novim taktičnim pristopom za gašenje požarov v naravi, ki smo jih uspešno uporabili pri gašenju požara na Trstelju. S takim tempom usposabljanja in vaj bomo nadaljevali tudi v prihodnje.

Zavedati se moramo, da mladina, ki obiskuje gasilski krožek, predstavlja nove generacije operativnih članov. Mentorji v gasilskem društvu imajo izjemno pomembno nalogo, da naredijo gasilski krožek zanimiv in motivirajo mladino, da ostane pri krožku vse do 16. leta, ko se lahko vpišejo na tečaj za gasilca pripravnika. Pri morebitnem osipu oz. pomanjkanju mladine lahko pride do generacijskih lukenj v operativni sestavi, saj večina gasilcev izhaja iz vrst mladine.

in dodali velik poudarek na postopnem spoznavanju operativnih nalog gasilca. Na podlagi izkušenj iz preteklih let opažamo da otroci kažejo veliko zanimanja do praktičnega spoznavanja dela gasilca. Prenovljen program je naravnano tako na teoretično snov kot tudi praktično urjenje mladine. Pripravili smo jim sklope različnih praktičnih vaj, prilagojenih starostnim skupinam, kar bo pripomoglo tudi k razvoju motoričnih sposobnosti. Prvič se bodo v krožek kot strokovni mentorji

Program krožka na letni ravni se trudimo popestriti tudi z družabnimi dogodki, kot so noč čarovnic (izrezovanje buč), obisk PGD Črnuče (izlet po pogorišču Krasa, obisk kraških jam, družabne igre) in prihod Dedka Mraza pred novoletnimi počitnicami (okrasitev prostorov in obdarovanje). Naš glavni namen je v PGD privabiti čim več mladih.

Za organizacijo delovanja mladine in Gasilskega krožka v PGD Renče-Vogrsko skrbi **Patricij Simčič** kot vodja mentorjev mladine. Gasilski krožek poteka celo šolsko leto, vsak petek med 17.30 in 18.30, razen med šolskimi počitnicami. Trenutno je v Gasilski krožek vključenih 28 otrok (6–16 let) in za njihovo usposabljanje skrbijo mentorji.

V programu Gasilskega krožka smo v letošnjem šolskem letu uvedli spremembe

vključili izkušeni operativni člani, ki bodo svoje znanje predajali mlajšim generacijam.

V začetku leta 2024 se je mladina pripravljala na tekmovanje iz gasilskega kviza, ki je potekalo na Dobrovem. Sledila je priprava na gasilsko orientacijo, ki se je odvijala v Desklah in z dobrimi rezultati na nivoju gasilske zveze so se uvrstili na regijsko tekmovanje iz orientacije, ki je potekalo v Cerknem. Na njihovo zastopanje in dosežke smo izjemno ponosni.

Članstvo v PGD Renče-Vogrsko trenutno šteje 89 članov, od tega je 28 mladih članov. Člani se udeležujejo delovnih akcij in pripomorejo k urejanju in vzdrževanju gasilskega doma. Letos nam je uspelo zamenjati kritino na strehi, ki jo je uničilo lansko neurje, in uredili smo učilnico. V naslednjih mesecih bomo stara garažna vrata zamenjali z dvžnimi, adaptirali električno napeljavo in zamenjali okna v garaži. V letu 2024 smo člani opravili več kot 8000 prostovoljnih ur.

Gasilci se ne videmo samo na intervencijah, ampak se udeležujemo tudi družabnih dogodkov. V novembru smo se tako udeležili Memoriala Borisa Zavrtanika v organizaciji PGD Osp, kjer so ekipe tekmoval pri pravilnem izvajanju različnih gasilskih operativnih nalog. Na povabilo poveljnika Civilne zaščite **Milivoja Perkona** smo se avgusta udeležili Tabora preživetja v naravi na Viniščah, ki ga je organizirala **CZ Občine Renče-Vogrsko**. Osnovnošolcem smo predstavili gasilsko opremo in vozila ter pomen požarne varnosti v naravi in urbanem okolju. Maja smo že tradicionalno postavili mlaj in zakurili kres. V oktobru, mesecu požarne varnosti, smo obiskali šole in vrtce v naši občini in jim predstavili naše delovanje.

Spoštovane občanke,
spoštovani občani!

Naj vas v božično noč in novo leto popelje duh božiča, ki naj vam prinese obilico sreče, zdravja in uspeha.

Prav tako vam iskreno čestitam ob dnevu samostojnosti in enotnosti ter vam želim lepo praznovanje.

Viktor Trojer, občinski svetnik

Sreda popoldne se je v PGD Renče-Vogrsko uveljavila kot društveni dan, takrat se izvajajo redna vzdrževalna dela opreme, orodij in vozil, čiščenje osebne opreme ter tedensko druženje. Vsi, ki vas zanima gasilstvo ali še niste bili pri nas, vas vabimo na ogled gasilskega doma.

Z gasilskim pozdravom »Na pomoč!« •

 Miha Arčon
 arhiv PGD Renče-Vogrsko

**Prostovoljno gasilsko društvo
RENČE-VOGRSKO**

TEČAJ ZA GASILCA

Spomladi 2025 se začne tečaj za OPERATIVNGA GASILCA

Na tečaj se lahko prijavijo osebe stare 16-65 let

Pristopi v GASILSKE VRSTE

»GASILCE nas žene SRČNOST in POGUM, ko se soočamo z NEVARNOSTMI med reševanjem ŽIVLJENJ, SPOMINOV in SANJ.«

Želiš z nami na intervencije?

- STAVBNI POŽAR
- GOZDNI POŽAR
- REŠEVANJE OB POPLAVAH
- SANACIJE PO NEURJIH
- TERENSKA VOŽNJA
- TIMSKO DELO
- VRVNA TEHNIKA
- TEHNIČNO REŠEVANJE

Preko 70 intervencij na letni ravni

Želiš izvedeti več?

Vsako sredo od 19 h dalje nas najdeš v Gasilskem domu!

» Gasilci svoj prosti čas namenimo za pomoč ob nesreči! «

Poveljnik Tadej Simčič: 041 / 959 - 960, pgd.rencevogrsko@gmail.com

Obvestilo o izvajanju brezplačnih prevozov za starejše in invalide

Ponovno vas obveščamo, da se v Občini Renče – Vogrsko izvajajo brezplačni prevozi starejših in invalidov. Prevoze bo tudi v letošnjem letu izvajalo **Društvo paraplegikov Severne Primorske**. Prevozi se lahko uveljavljajo na naslednjih relacijah:

- do osebnega zdravnika ali zobozdravnika oz. do dežurnih ambulant ter na fizioterapijo v ambulantah Zdravstvenega doma Nova Gorica – Osnovno varstvo in Zdravstvenega doma Nova Gorica – Zobozdravstveno varstvo,
- do Splošne bolnišnice »dr. Franca Derganca« Nova Gorica,
- 1 x letno na pregled v druge bolnišnice v Sloveniji,
- do Občine Renče-Vogrsko in do Krajevnega urada Bukovica Upravne enote Nova Gorica,
- do trgovine in pošte v Renčah oz. Volčji Dragi,
- in nazaj do doma uporabnika.

Za uveljavitev prevoza se je potrebno prijaviti po telefonu št. **05/300-28-22** ali **040 543 338** (ga. Mirjam Colja) **najmanj sedem dni pred prevozom.**

Urniki prijav:

- ponedeljek, torek, četrtek, petek od 8.00 do 12.00,
- sreda od 12.00 do 16.00.

Proste termine si lahko ogledate tudi na koledarju na spletni strani Društva paraplegikov:

<http://www.drustvo-go-para.si/prevozi>.

 Vladka Gal Janeš in Matej Gruden

Predavanje »Bukovica in Volčja Draga skozi čas«

Društvo upokojencev Bukovica-Volčja Draga je 19. novembra v kulturnem domu v Bukovici organiziralo predavanje o zgodovini našega kraja z naslovom »Bukovica in Volčja Draga skozi čas«.

Predavatelj **Jože Ropoša** nas je z besedo peljal daleč nazaj v čas, ki nam je malo poznan. Predavanje je začel z najstarejšo znano zgodovino naših krajev in krajev v naši bližini, to je od pozne bronaste dobe in začetka železne dobe nekje med 8. in 7. stoletjem pred našim štetjem, saj je bila že leta 1867 pod Markom v Šempetru najdena zakladna najdba bronastih predmetov.

Posebej pa je še poudaril, kako zelo staro naselje je Bukovica, saj je bila v času Rimljanov po vsej verjetnosti v zaselku Britof rimska naselbina z imenom *Ad Forumulos* (Pri pečeh). Poselitev naj bi potekala med 1. in 3. stoletjem našega štetja. Na območju Britofa so našli več rimskih ostankov. Že leta 1887 so na posestvu družine **Pičulin** odkrili zakopan rimski vodnjak in v njem ter okolici mnogo rimskih ostankov.

Prvi znani pisni omembi naših krajev sta za Bukovico poimenovanje kot *Bvchwizz* iz leta 1200 in za Volčjo Drago kot *Walso-drag* iz leta 1370. Imena naših vasi pa so se z leti spreminjala. Ime kraja Bukovica je po vsej verjetnosti nastalo po letu 550, ko so na ta območja prišli Slovani in kraje, kjer so se naselili, večkrat poimenovali po drevesih ali drugih rastlinah, ki so tam rasla. Med letoma 1469 in 1511 so bili tudi na našem območju turški vpadi. Prva znana omemba cerkve sv. Lovrenca

v Britofu je iz leta 1523. Največ zgodovinskih podatkov po letu 1500 dobimo iz urbarjev. Predavatelj je nato še povedal, kako in s čim so se tedaj prehranjevali ljudje v naših krajih. Posebnost in ne prepogosta jed je bil kapun, to je skopljen petelin, težak 4–5 kg, star do 8 mesecev. Seveda so si ga največkrat lahko privoščili le bogatejši in plemstvo. Meso so shranjevali v ledenicah. Leta 1569 je bilo v Bukovici 24 družin oziroma ognjišč. Od 25. junija 1562 do 15. januarja 1563 je tudi v naših krajih razsajala kuga. V 16. in 17. stoletju naj bi pastirji s Tolminskega pozimi prihajali z ovčami prezimovat na območje Volčje Drage. Januarja 1709 je bil tak mrz, da je zmrznilo mnogo ljudi. Bukovica je do leta 1756 spadala pod šempetrsko župnijo, po tem letu pa v župnijo Bilje skupaj z vasjo Orehovlje. Prvi duhovnik v Bukovici je bil **Štefan Kemperle**. Ljudje iz naših krajev so romali h kapeli Božjega groba, ki je bila leta 1666 postavljena pri cerkvi v Šempetru. Leta 1754 je Marija Terezija izdala ukaz, da se izvede prvi popis prebivalstva, drugi pa je bil leta 1770. Popis so izvedli župniki in župni upravitelji po svojih župnijah, zato je mnogo popisanih podatkov ostalo v župnijskih arhivih. Splošno šolsko obveznost, ki je veljala ne glede na spol in socialni izvor med 6. in 12. letom starosti, pa je Marija Terezija uzakonila leta 1774. Njen sin Jožef II. je leta 1782 ukinal tlačenost ter cerkev predredil državi.

Takrat se je zaprlo tudi veliko samostanov, ki so bili pomembni za tedanje izobraževanje ljudi. Prva šola v Bukovici se je uradno začela leta 1900, po nekaterih podatkih pa že dve leti prej.

In s tem obdobjem se je naše predavanje zaključilo. Na koncu nam je predavatelj pokazal še nekaj starejših zemljevidov našega okoliša in več starih fotografij Bukovice in Volčje Drage, med drugim tudi fotografijo cerkve v Volčji Dragi, ki je bila posneta med prvo svetovno vojno.

Predavanje smo zaključili polni spominov na preteklost. Lepo pa bi bilo, če bi vsa ta zbrana gradiva zapisali v knjigi za znanost, da spomini ne bi bili pozabljeni in izgubljeni, kot se to velikokrat zgodi.

Zahvalila bi se Jožetu Ropoši za tako živo pričanje o zgodovini našega kraja. •

 Cvetka Saksida
 Bogo Rusjan

Martinov izlet v Belo krajino

V četrtek, 14. novembra, smo člani **DU Bukovica-Volčja Draga** organizirali izlet v Belo krajino. Zbrali smo se pred kulturnim domom v Bukovici ob 8. uri in se polni dobre volje odpeljali proti Metliki.

Tam smo si v muzeju ogledali kratek film o Metliki in njeni okolici ter tako na kratko spoznali način življenja Belokranjcev in njihovo zgodovino. Metliški muzej se nahaja v Metliškem gradu, ki je bil omenjen v listinah že leta 1338. V drugem delu gradu je Slovenski gasilski muzej, saj je bila v

Naselje je dobilo ime po starem slovanskem običaju, ko so spomladi na grobovih zažigali kresove (rosalije). Rosalnice so znane predvsem po treh gotških cerkvah, imenovanih Tri fare, ki so bile sezidane že v drugi polovici 12. stoletja. Vse tri cerkve se nahajajo za enim obzidjem, v

Metliki 18. septembra 1869 ustanovljena prva požarna bramba na Slovenskem. V spodnjem delu gradu pa je Grajska vinska klet, v kateri je ohranjena tudi 7000 let stara glinena posoda. Po krajšem sprehodu skozi stari del Metlike smo se z avtobusom zapeljali do bližnje Rosalnice.

katerem je tudi pokopališče. Po slikovitem ogledu teh starih cerkva smo se z avtobusom zapeljali proti vasi Otok, kjer smo si kar iz avtobusa ogledali razstavljeno letalo DC-3 (Dakota), ki je med drugo svetovno vojno z osvobojenega ozemlja v Beli krajini vozilo ranjence v Italijo na okrevanje (Bari). Pot smo nato nadaljevali proti Radovici, kjer smo obiskali šolo Bistra buča. V njej smo se vrnil v leto 1957 in tako prebili učno uro na šaljiv in zabaven način, čeprav smo imeli zelo strogega učitelja. Ta je med poukom v rokah ves čas držal palico, mi pa smo, kot se za pridne učence spodobi, ves čas držali roke na hrbtu. Po končanem pouku pa smo se veselo odpravili na bližnji kmečki turizem, kjer nas je čakalo popoldansko kosilo. V zgodnjih večernih urah smo se siti in napiti veselo vračali proti domu, saj je bilo pred nami še kar nekaj vožnje. Na izletu nam je bilo lepo, zato smo sklenili, da bomo vajo ponovili v prihodnjem letu. •

 Cvetka Saksida
 arhiv DU Bukovica-Volčja Draga

Novo leto je kot bel,
nepopisan list papirja.
Naša občina potrebuje vašo aktivnost
v podajanju predlogov,
želja in idej, ki bi iz te beline ustvarili lepo,
pisano in barvito sliko občine.

Predvsem vam želim, da bi lahko živeli
v miru, slogi in
medsebojnem spoštovanju, ne glede
na naše različne poglede.

Naj bo novo leto tako,
kot si želi vsak od vas, da bi bilo.
Srečno v letu 2025.

Ava Rajh,
občinska svetnica

Dogajanja v Društvu upokojencev Renče

Na povabilo ZDUS iz Ljubljane smo se 12. junija udeležili rokodelske razstave, ki je potekala na Dnevih medgeneracijskega sožitja 2024. S Primorske so se razstave udeležila štiri društva, med njimi tudi naše.

Zadnje preddopustniško dejanje je bilo v juniju – srečanje članov društva upokojencev. V renški kulturni dvorani je bilo prisotnih 160 upokojencev. Prisotne sta prišla pozdravit tudi župan Občine Renče-Vogrsko **Tarik Žigon** in predsednik KS Renče **Alan Čoha**. Srečanje je bilo obogateno s kulturnim programom. Na koncu je sledila tudi pogostitev in kar je bilo najbolj cenjeno – prisrčni pogovori med prijatelji in znanci, ki se že dolgo niso videli.

V začetku poletja nas je pretresla vest o hudi nesreči našega člana UO **Boža Grozdaniča**. Upali smo, da se bo njegovo zdravstveno stanje izboljšalo, a na žalost mu ni uspelo. Odšel je. Pogrešali bomo njegovo iskričnost, delavnost in prijaznost.

V prostorih DU Renče smo se 18. in 19. septembra udeležili predavanja o uporabi pametnega telefona. Tema je bila neformalno digitalno usposabljanje programa MASTER. Predavanje je organiziral ZDUS, izvajalec pa je bila SIMBIOZA.

Srečanje upokojencev ZDUS za severno primorsko regijo je bilo 4. oktobra v Solkanu. Vabilu se je odzvalo veliko število upokojencev iz raznih društev, tudi iz našega. Srečanja se je udeležilo tudi nekaj predsednikov

društev iz južne primorske regije, zatem predstavnika ZDUS iz Ljubljane **Zdenka Jan** in **Črt Kanoni** ter vodja celotnega programa **Zlatko Marušič**, ki so imeli kratke pozdravne govore. Srečanje je bilo obogateno s širokim kulturnim programom in plesom.

Z oktobrom smo ponovno začeli z rednimi dežurstvi ob torkih in četrkih v pisarni društva, zatem s telovadbo v kulturni dvorani v Renčah in plavanjem v novogoriškem bazenu. Ob sredah so neumorne klekljarice spet začele izdelovati dragocene čipkarske izdelke.

Izobraževanja koordinatorjev programa »Starejši za starejše«, ki je potekalo v Izoli med 16. in 18. oktobrom, sta se udeležila dva naša člana, in sicer **Silva Lasič** in **Zdenko Zorn**.

Na enodnevni izlet na Kočevsko smo se odpravili v petek, 18. oktobra. Ob 7. uri smo v oblačnem vremenu odšli na pot in upali, da se bo pokazalo sonce. A to nas ni prav nič motilo. Ob dobri in veseli družbi v avtobusu smo kar hitro prišli do cilja – v Kočevsko reko. Tam nas je sprejela prijazna vodička in odpeljali smo se proti Bunkerju Škrj – v skrivnostno podzemlje. Bunker je bil zgrajen med

letoma 1953 in 1957. Predstavljal je telekomunikacijski center objektu v Gotenici. Leži 72 metrov pod površjem. Med samim obiskom, ki je trajal dve uri, smo izvedeli veliko zanimivega.

Zatem smo se odpeljali v mesto Kočevje. Obiskali smo Pokrajinski muzej Kočevje, kjer nas je sprejela kustosinja. Najprej nam je razložila in razkazala bogato zbirko predmetov in dokumentov. V muzeju je tudi razstava našega poznanega slikarja Božidarja Jakca. Muzej se nahaja v Šeškovem domu. Sam Šeškov dom je kulturni spomenik državnega pomena. V njem je od 1. do 3. oktobra 1943 potekalo zasedanje zbora odposlancev slovenskega naroda, ki je bilo prvo neposredno izvoljeno predstavništvo okupiranega naroda v Evropi med drugo svetovno vojno. Je izvorni prostor slovenskega parlamentarizma. Po končanih ogledih smo se ustavili še v prijetnem gostišču na obilnem poznem kosilu. Domov smo se vrnil v poznih večernih urah, polni vtisov in veselega razpoloženja.

Razstave ročnih del društev upokojencev severne primorske regije, ki je bila 22. novembra v Šempetru, se je udeležilo tudi naše društvo s svojimi izdelki. Poleg našega društva se je razstave udeležilo še 15 društev iz regije.

V decembru so vsi člani Društva upokojencev Renče prejeli novoletna darila z voščili za vse najboljše v novem letu 2025.

Člani Društva upokojencev Renče ob koncu letošnjega leta želimo vsem občankam in občanom v prihajajočem letu 2025 veliko zdravja in dobrega počutja. •

in DU Renče

Prvi šolski dan na POŠ Vogrsko z eko pridihom

Kakor vsako leto je bil tudi letos 1. september na naši podružnični šoli nadvse prazničen.

Še posebno prazničen pa je bil za štiri prvošolce, ki so postali del naše šolske skupnosti. Prav vsi učenci, učiteljice in vodstvo smo jih z velikim veseljem

sprejeli. Pripravili smo jim program z eko vsebino, ki je danes zelo aktualna. Prvošolce je po sprejemu nagovoril tudi župan in vsi skupaj smo odkorakali v novo šolsko leto. •

 Helena Hvala Prah
 arhiv POŠ Vogrsko

Tradicionalni slovenski zajtrk z dobrodelno noto

V vrtcih in šolah po Sloveniji že 17 let tretji petek v novembru posvetimo pomenu čebel, lokalno pridelani hrani in pomenu zajtrka. V sodelovanju z lokalnim pridelovalcem jabolk, podjetjem **Smodin**, smo na **Podružnični osnovni šoli Vogrsko** tudi letos ta dan nadgradili. Po zajtrku smo podarjena

jabolka olupili, narezali in iz njih spekli štrudlje in skuhalo čežano.

Popoldne smo odprli šolska vrata za obiskovalce. V kratkem kulturnem programu je nastopil pevski zbor ob spremljavi flavtistik, učenke 4. razreda pa so zaigrale igrico o zajtrku. Obiskovalcem smo ponudili pripravljene dobrote, knjižice receptov in jesenske namizne aranžmaje. Srečanja sta se udeležili tudi ravnateljica **Aleša Velikonja** in pomočnica ravnateljice **Nataša Nanut Brovč**.

Staršem se zahvaljujemo za obisk in prispevke v skrinjico šolskega sklada, podjetju Smodin pa za donirana jabolka.

Povezani in skupaj zmoremo več. Mnogi učenci so dan ocenili kot

najlepši dan v šolskem letu. Šola je veliko več kot učenje branja in pisanja. •

 in Nadja Pahor Bizjak

Mrzli dnevi in dolgi večeri.
Čas zase in za družino.
Za dobro knjigo in peko piškotov.
Čas za mir in dobroto.
Za spomine in nove načrte.
Vse to vam želim ob iztekajočih se dneh tega leta, v novem letu pa predvsem miru, zdravja in osebne sreče.

Nadja Pahor Bizjak,
vodja POŠ Vogrsko

Kostanjčkov piknik v Vrtcu Bukovica

Kostanjček zaspanček na veji visi,
zavit ves v lupino prav sladko že spi.
Tedaj pa zapiha vanj veter močan:
Kostanjček zaspanček, jesen je, na plan!
(Mira Voglar)

Jesen je čas, ko se listje najlepše
obarva in zadiši po pečenem kosta-
nju. V **Vrtcu Bukovica** že tradicio-
nalno vsako leto ta letni čas pope-
strimo s kostanjčkovim piknikom.

Dan pred jesenskimi počitnicami so otroci
vrtca prisluhnili pravljici Petelin in njegova
suknjica. V dveh delavnicah, ki smo jih
pripravile vzgojiteljice, so otroci prepevali

jesenske pesmi ob
spremljavi na male in-
strumente in izdelovali
košarice za kostanje.

Vsi smo nestrpno
čakali, kdaj bo kostanj
pečen, pri tem nam je
pomagal hišnik **Fran-
ko**. Pravi izziv za prstke
je bilo lupljenje peče-
nega kostanja. Otroci
iz najmlajših skupin so
kostanj okusili prvič in
vsi so bili nad njim navdušeni. Ob sladkanju
s kostanjem smo bili vsi istega mnenja:
»Dober je. Še ga bomo pekli.« •

 Mojca Črnologar Merljak
 arhiv Vrtca Bukovica

Tetka Jesen je obiskala Vrtec Bukovica

V ponedeljek, 23. septembra, je
otroke v **Vrtcu Bukovica** obiskala
prav posebna gostja – Tetka Jesen.
Prišla je tiho, v pisani obleki. S
seboj je prinesla košaro, pa tudi
barve, s katerimi je pobarvala liste
dreves na vrtčevskem igrišču. Dre-
vesa so zažarela v toplih jesenskih
barvah, otroci pa so bili navdušeni
nad čarobnostjo, ki jo je Tetka
Jesen prinesla s seboj.

Tetka Jesen ni prišla le, da bi okrasila
drevesa – pripravila je tudi prav posebno
presenečenje za otroke. Skupaj z vzgo-

jiteljicami je ustvarila slikopis jesenske
pesmice, s pomočjo katerega so se otroci
hitro in z veseljem naučili nove pesmi. Vsi
otroci vrtca so se skupaj zbrali na atriju,
kjer so se pesem naučili. Ko so otroci
pesem osvojili, se je začelo pravo jesen-
sko rajanje. Vrtčevsko igrišče je napolnil
smeh, otroci pa so ob zvokih jesenskih
pesmic plesali in se veselili.

Otroci so Tetki Jesen pomahali v slovo,
listje pa je še naprej šuštel pod njihovimi
nogami kot spomin na čaroben jesenski
dan, ki so ga preživeli skupaj. •

 Taja Klančič
 arhiv Vrtca Bukovica

Obisk dedkov in babic v Vrtcu Bukovica

V petek, 22. novembra, smo v
Vrtcu Bukovica gostili babice in
dedke.

Za vse nas je bil to prav poseben dan.
Otroci so vse jutro nestrpno pričakovali,
da se lahko stisnejo v njihov objem. Še
prej pa so jim pokazali, kaj vse so se na-
učili v vrtcu. Najmlajši iz skupine **Pikapo-
lonice** so se na oder pripeljali z vlakom.
Na pesem o vlaklu so zaplesali tudi otroci
iz skupine **Metulji**. Deklamirali so še
pesmico o babici, ki je kuhala. Poslovili pa
so se s plesom Njam, njam, njam. Nato je

zazvenela pesem Pesmice doma so v vrt-
cu, ki so jo zapeli otroci iz skupine **Čebele**.
Povedali so tudi pesem o prijateljih in kaj
se zgodi, če si slabe volje. Babice in dedki
so nas nagradili z bučnim aplavzom, otroci
pa so jim v spomin poklonili majhno daril-
ce, ki so ga sami izdelali.

Sledilo je druženje v avli vrtca ob kavici
in prigrizku. Večina otrok je z babicami in
dedki odšla domov. •

 Mojca Kobal
 arhiv Vrtca Bukovica

Pozdravljena jesen

Vsako leto isti čas, pride v našo malo vas slikarka, dobro znana vsem, ime ji je gospa Jesen.

Rumeno, rdečo in rjavo nam poslika vso naravo. Ostane vedno le do zime, tedaj se poslovijo in mine. (Sabina Mali)

V jesenskih oblačilih, s klobukom na glavi in paletu jesenskih barv v rokah nas je v **Vrtcu Renče** v ponedeljek, 23. septembra, obiskala tetka Jesen. Medtem ko so otroci ugibali jesenske uganke in prepevali jesenske pesmice, se je spre-

hodila po atriju skupine **Oblački** in s čopičem obarvala listke na drevesih. Otroci so jo z navdušenjem opazovali in opisovali njen ples.

Povedali so:

- »Tetka Jesen pobarva listke.«
- »Listki so rjavi, rdeči, rumeni, zeleni ...«
- »Jeseni pada dež.«
- »Prinese nam sadje.«

Preden smo ji pomahali v slovo, nam je pustila žetončke POZDRAVLJENA JESEN. Z njimi smo vstopili v igralnico, kjer nas je na mizi pričakal pladenj jesenskih dobrot, s katerimi smo napolnili svoje trebuščke. •

 Ivana Remec
 arhiv Vrtca Renče

Praznik svetilk v Vrtcu Kresnica

Pozno jeseni, ko se sonce s svojimi žarki komaj prebija skozi oblačne koprene, ko se narava odeva v pisane jesenske barve in se zemlja pripravlja za vdih, dejavnost elementarnih bitij počasi usiha. Ljudje se začnemo zavedati lastnega jaza, svoje biti v notranjosti.

Vsako leto 11. novembra goduje sv. Martin. Najbolj znan je sv. Martin po legendi, ki pripoveduje, da je pri mestnih vratih Amiens srečal berača, ki je napol oblečen zmrzoval. Izvlekel je svoj meč, prerezal svoj topel plašč in ga dal polovico revežu. Ta gesta potrjuje njegovo predanost vsemu človeštvu in izraža lepoto keltskega gostoljubja. Martinova polovica plašča prinaša upanje in udobje beraču in njegovo sočutno dejanje nas lahko ogreje in ščiti pred zimskim obupom. Tradicionalen način praznovanja Martinovega v zahodni Evropi je hoja z lučkami in petje, ki izvira iz Francije. Ko naredimo lučke iz papirja, lahko začutimo, da damo zaščito majhnemu ogenjčku, ki je začel svetiti na Mihaelovo. Ta lučka je lahko še tako majhna in krhka, a prinese olajšanje v temi.

V **Waldorfskem vrtcu Kresnica** so otroci pekli piškote in sami izdelali svetilke. Na dan praznika so bili povabljeni tudi starši, s katerimi so otroci simbolično podelili piškote, ki so jih spekli. Nato pa smo se skupaj vsak s svojo svetilko sprehodili čez vrtiček in lučke prižgali tudi v hišicah palčkov. V zahvalo pa so palčki pustili zvrhano košaro sladkih mandarin. •

 Tadeja Tokić
 arhiv Vrtca Kresnica

Spoštovane občanke in občani!

Ob prihajajočih praznikih iztekajočega se leta in v pričakovanih novega prihajajočega vsem želim veliko veselja, druženja, strpnosti in mnogo optimizma ob pogledu drug na drugega.

Naj bo leto 2025 v vseh pogledih veliko bolj uspešno ter zdravja in sreče polno.

Nedeljko Gregorič,
občinski svetnik

Tradicionalni slovenski zajtrk

V **Vrtcu Renče** in **Vrtcu Bukovica** smo tudi letos tretji petek v novembru, 15. novembra, obeležili Tradicionalni slovenski zajtrk pod sloganom »Tradicionalni slovenski zajtrk – Moj naj zajtrk!«

Namen Tradicionalnega slovenskega zajtrk, ki ga podpiramo tudi v našem vrtcu, je ozaveščati o pomenu in prednostih lokalno pridelanih živil in o pomenu zajtrka. Namen je poudariti pomen kmetijstva in čebelarstva za predelavo hrane ter njen vpliv na okolje.

Na dan Tradicionalnega slovenskega zajtrka se je vsako leto izvajal tudi Dan slovenske hrane. Letos smo prvič obeležili Teden slovenske hrane, ki je potekal od 11. do 17. novembra in bo odslej potekal vsak tretji teden v novembru.

Namen tedna slovenske hrane je spodbuditi več naročanja, nakupovanja in uživanja slovenske lokalno pridelane hrane, promovirati slovenske tradicionalne jedi in spodbuditi zdrav prehranski način.

V Tednu slovenske hrane so v vrtcu potekale številne dejavnosti. Rdeča nit, ki je vodila skozi celoten teden, je bila zajtrk, njegov pomen in spoznavanje sestavin tradicionalnega zajtrka. Strokovne delavke vrtca so se z otroki pogovarjale o pomenu zajtrka, otroci so prisluhnili pravljicam, pekli so kruh, pripravili so sadno solato in likovno izdelovali. Iz nastalih izdelkov smo v vrtcu pripravili razstavo.

V dejavnosti so se vključevali tudi zunanji strokovnjaki. Obiskal nas je lokalni kmet **Nevo Pregelj** iz Renč, **Kmetija Nunci – kozjereja**. S seboj je pripeljal kozo in

otrokom na njim primeren način predstavil žival, molžo in pripravo kozjega sira. S seboj je prinesel sir, ki so ga otroci lahko tudi poskusili. V tem tednu je otroke obiskal tudi čebelar **Boris Birsa** iz Čebelarkega društva Šempeter, ki je otrokom predstavil delo čebelarja, čebelarstvo zaščitno opremo in čebelarstvo pripomočke. Otroke je pritegnil z izdelavo sveče iz čebeljega voska.

Teden, poln izkušenj in doživetij, smo zaključili z zajtrkom, ki so ga sestavljali kruh, maslo, med, jabolka in mleko.

Nevu Preglju in Borisu Birsu se zahvaljujemo za obisk. •

 [Nina Furlan Balič](#)
 [arhiv Vrtca Renče](#) in [arhiv Vrtca Bukovica](#)

Vsak tiho zori, počasi in z leti,
a kamor že gre,
vse poti je treba na novo začeti.
(Tone Pavček)

Naj bo novo leto prijetna pot,
polna lahkotnih korakov,
zanimivih srečanj,
prijaznih besed in iskrenih nasmehov.
Naj vas spremljata toplina srca
in lepota drobnih trenutkov.
Vse dobro v novem letu.

Kolektiv OŠ Renče

Kako iz jabolka nastane sok

Sončnega, mrzlega in rahlo vetrovnega ponedeljkevega jutra smo se **Sončki in Lune** v okviru Medenega tedna odpravili na obisk k **Smodinu**, kjer smo si ogledali, kako iz jabolka nastane sok.

V trgovini nas je prijazno sprejela **Alenka**, ki nas je popeljala skozi celotno predelavo jabolk.

Najprej smo obiskali hladilnico, kjer jabolka shranjujejo, ko jih poberejo z drevesa. Sledil je obisk prostora, kjer jabolka stresejo v stroj, ki jih stisne v sok. Tu je bilo najbolj zanimivo, kako jabolka potujejo po tekočem traku in kje pride ven sok. Sledil je odhod v naslednji prostor, kjer se nahaja stroj, ki napolni steklenice s sokom in jih popelje celo v drugi prostor, kjer drugi del stroja na steklenice nalepi nalepke.

Otroci so ob predstavitvi uživali in si veliko stvari zapomnili.

Otroci in strokovne delavke in delavec **Vrtca Zvezdica** se zahvaljujemo Alenki in celotni ekipi za čudovito, kratko in jedrnato predstavitev ter sladko pogostitev. •

 Mateja Pahor Brovč
 arhiv POŠ Vogrsko

Praznična peka prašičkov sreče

V čarobnem prazničnem decembru smo v **Vrtcu Zvezdica** na Vogrskem s pomočjo dedkov in babic izvedli praznično peko prašičkov sreče, ki so bili na voljo na novoletnem bazarju.

Dedki in babice so se povabila zelo razveselili, saj so se delavnice udeležili v zelo velikem številu. Preživeli so lepo in zabavno dopoldne v spremstvu vnuka oziroma vnukinje. Na koncu smo vsi skupaj spili skodelico dobrega toplega čaja in praznič-

na peka se je zaključila. Polni lepih vtisov so se dedki in babice odpravili domov. •

 Tanja Rogelja
 arhiv POŠ Vogrsko

Teden otroka, 7. do 11. oktober, »Otrok, nepopisan list«

V Tednu otroka smo skupaj z otroki izpeljali veliko lepih dejavnosti, pri katerih smo vsi uživali in se imeli zelo lepo.

Imeli smo raznovrstne delavnice, in sicer smo v dopoldanskem času pekli piškote, s katerimi smo se posladkali na popoldanskem srečanju s starši. Na popoldanskem srečanju s starši smo sodelovali z učiteljico **Ruth** pri podnebnem teku. Izdelali smo posebne kartončke za otroke, starše in vzgojitelje. Za vsak pretečeni krog smo dobili žig. Vzdušje je bilo zelo prijetno.

Po končanem teku pa je sledilo presenečenje, ki so se ga otroci zelo razveselili. Na srečanje smo povabili **Prostovoljno gasilsko društvo Renče-Vogrsko**, ki se je povabilu odzvalo. Otrokom so predstavili in razkazali gasilska vozila in opremo. Skupaj z gasilci so otroci lahko špricali z vodo in pri tem zelo uživali.

Otrokom smo s pomočjo ročnih lutk zairgali igrico po zgodbi iz knjige z naslovom **Rad te imam takšnega, kot si**. Tematika knjige je bila, da moramo vsakega otroka

sprejeti takšnega, kot je. Otroci so predstavo vneto spremljali in se na koncu tudi poigrali z lutkami. Tudi sami so se preizkusili kot igralci.

V tem tednu smo imeli tudi gibalno dopoldne. Ker nam je bilo vreme naklonjeno, smo dejavnosti izvedli na svežem zraku. Imeli smo štafeto in veliko pripomočkov, in sicer jesenske plodove (buče, kostanj), samokolnice, kanglice, lopatke, stožce. Najprej so vaje pokazale vzgojiteljice, nato so se preizkusili tudi otroci. Vaje so bile vožnja buč s samokolnico, kotljenje buč, prestavljanje kostanja iz ene posode v drugo s kanglico.

V tem tednu smo se tudi likovno izražali in imeli tudi dan, kjer smo se vsi skupaj družili in se poigrali. •

 Tanja Rogelja
 arhiv POŠ Vogrsko

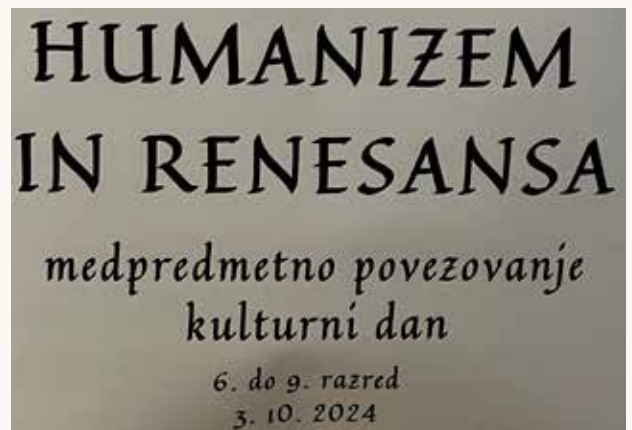
Kulturni dan – humanizem in renesansa; skladnost duše, telesa in razuma

V četrtek, 3. oktobra, smo strokovni delavci šole z učenci predmetne stopnje izvedli kulturni dan na temo humanizma in renesanse. Vseh 137 učencev smo razdelili na manjše heterogene skupine, kar pomeni, da so bili mešani po starosti, znanju in spolu. Določili smo zaporedje skupin, ki so z najrazličnejših perspektiv obravnavale zgoraj navedeno temo. Vsaka skupina je obiskala dve delavnici.

Ker je renesansa oživila antične vrednote, so učitelji športa prvo šolsko uro v telovadnici naredili skupno vadbo za vse učence skupaj z vsemi strokovnimi

delavci – v smislu zdravega duha v zdravem telesu.

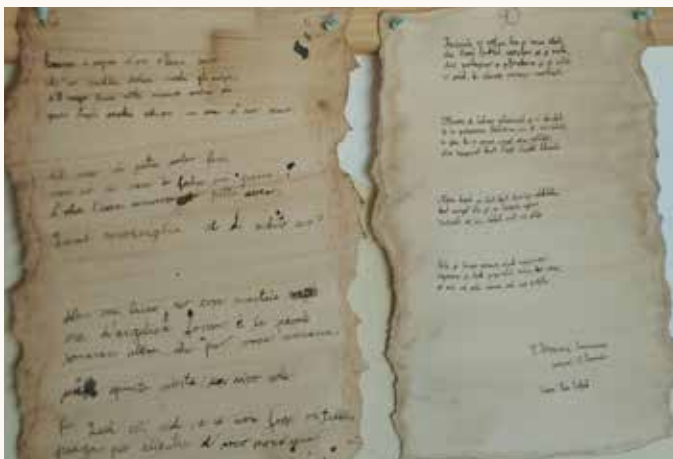
Od druge šolske ure dalje pa so učenci krožili po različnih prizoriščih po šoli in z aktivnimi pristopi in na zabaven način spoznavali, zakaj je bila renesansa tako pomembno obdobje v zgodovini človeštva. Obdobje, ki je zasijalo iz mračnosti srednjega veka, je namreč osvetlilo človeka, ga postavilo v ospredje, začelo ceniti lepoto, umetnost, filozofijo in znanost ter mnoga, do takrat trdna znanja postavilo na glavo – tudi za ceno kakšne glave.

Učenci so pri likovni umetnosti dobili košček originalne slike in so ostalo ob opazovanju dorisali sami. Pri matematiki so se ukvarjali z vprašanjem, ali je zemlja

pri slovenščini izdelali nekaj rekvizitov za uprizorjanje prizorov omenjene tragedije in se urili v interpretativnem branju poezije *Romeo in Julija iz sosednje ulice*. Dve skupini učencev sta raziskovali čezmorska odkritja tistega časa, pri glasbeni umetnosti pa so se učili prvih korakov renesančne plesa.

Ker je bil to čas potujočih pevcev in gledaliških skupin, so pri športu vadili žongliranje, pri zgodovini pa so spoznavali temeljna dejstva, okoliščine in osebnosti renesanse. Modelarji so izdelali maketo mlina na veter po zgledu Don Kihota, biologi pa so ugotavljali vzporednice med kugo in današnjimi epidemičnimi dogodki.

Učenci z nekaj znanja italijanščine so lepopisno prepisovali Petrarčeve sonete in njihove prevode na liste, ki se zdijo kot iz tistega časa. Pri drugi skupini slovenščine so se igrali gledališče kamišibaj, štirim skupinam pa je bilo podarjeno, da so še

morda vendarle ravna. Druga skupina tematikov pa je ugotavljala razmerja pri zlatem rezu. Pri angleščini so dramatizirali odlomek iz *Romea in Julije*. Ravno tako so

posebej poskrbele za svoj duh v zdravem telesu, saj so imele delavnico sproščanja.

Kulturni dan je minil v sproščnem in hkrati umirjenem ustvarjalnem vzdušju. Medpredmetno povezovanje in pouk v manjših heterogenih skupinah pa predstavlja za nas strokovne delavce velik izziv, ki je na koncu bogato poplačan. Učenci poleg znanj in vedenj krepijo socialne veščine, so ustvarjalni in igrivi in niti nimajo občutka, da se zares učijo.

Za vsemi temi dejavnostmi stoji poglobljeno načrtovanje celotnega aktivna predmetne stopnje in podpora vodstva šole za drugačne pristope, ki jih današnja mladež potrebuje.

Rezultat vsega je umetniško-znanstvena razstava, ki krasi šolske hodnike, dober občutek pri vseh deležnikih in bolj poglobljen vtis o renesansi in humanizmu, kot bi ga bili učenci deležni po klasični *ex cathedra* poti. •

✍ Mojca Saksida
📷 arhiv OŠ Renče

Spoštovane občanke in občani,

ново leto odpira vrata novim izzivom, a verjamem, da jim bomo s potrpežljivostjo in medsebojnim sodelovanjem kos.

Naj bodo božični prazniki polni topline in veselja, novo leto pa naj vam prinese zdravje, uspeh in številne lepe trenutke. Srečno novo leto!

Alan Rijavec,
občinski svetnik

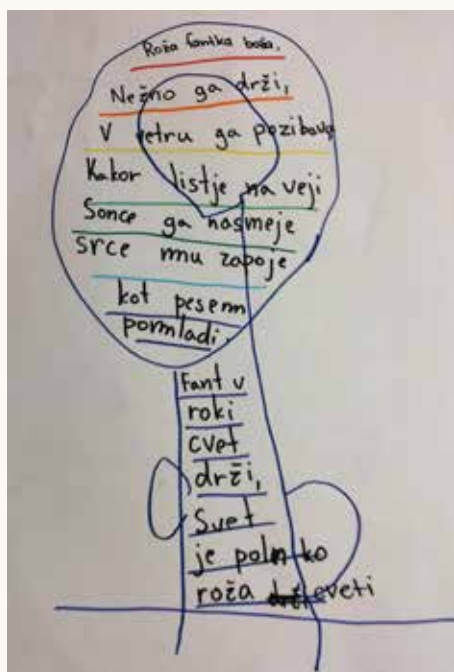

Oblački pri uri slovenščine v 9. b

V četrtek, 24. oktobra, je k uri slovenščine **učencev 9. b** na obisk iz vrtca prišla skupina **Oblačkov**.

Najprej jih je učenka **Tea Janjilović** z nekaj vprašanji uvedla v uro, ki je bila namenjena Francetu Prešernu. Devetošolci so se namreč v zadnjem času precej ukvarjali z njim, na zadnje z Zdravljico.

Otrokom iz vrtca je bil pesnik malo poznan in tako smo prišli do himne. Devetošolci so jim povedali, kaj je himna in kako se moramo pri poslušanju himne obnašati, potem smo himno poslušali in stali mirno.

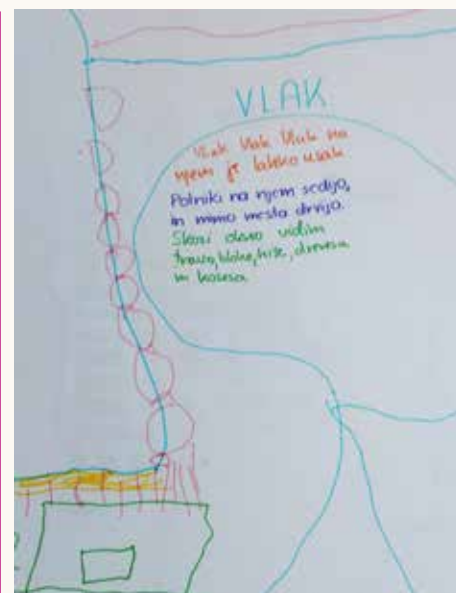
Ker pa je Zdravljica likovna pesem, smo v nadaljevanju skupaj ustvarjali. Rdeča nit med obema skupinama je bila torej likovna podoba Zdravljice in skodelica, ki je letošnji znak Oblačkov.

Otroci in učenci so se z bomboni razdelili v osem skupin, odšli v štiri različne učilnice in ustvarjali. Otroci so izbrali likovno podobo pesmi, jo narisali, skupaj z devetošolci pa so potem vanjo zapisali svojo skupno pesem.

Nastale so čudovite stvaritve, predvsem pa so se oboji učili sodelovanja. Starejši so za mlajše skrbeli, jim pomagali in jih usmerjali, otroci pa so s svojo igrivostjo in neposrednostjo vnesli prijetno delovno vzdušje.

Takšno sodelovanje smo poskusili prvič, a ker nam je bilo vsem zelo všeč, že razmišljamo o novih povezavah med učnim načrtom slovenščine in vrtčevskim kurikulumom. •

 Mojca Saksida, Irena Jerovšek, Ariana Oven
 arhiv OŠ Renče

Pridne rokice so okrasile novoletno drevesce

Otroci in strokovne delavke iz **Vrtca Bukovica** smo v začetku decembra okrasili bor, ki v dneh ob koncu leta krasi prostor občinske uprave Občine Renče-Vogrsko.

Praznično vzdušje smo popestrili in pričarali še s pesmicami, župan pa je otroke

nagradil s sladkim presenečenjem. •

 Mojca Črnologar Merljak
 arhiv Vrtca Bukovica

Sodelovanje šole in tovarne Goriške opekarne

Sodelovanje med **Goriškimi opekarjami** in šolo poteka že vrsto let. Tudi letos so si učenci **5. a razreda OŠ Renče** ogledali proizvodnjo in spoznali pot od surovine do izdelka.

Na Facebook strani Goriških opekarj smo našli tale zapis: »Včeraj smo v naši opekarji gostili radovedne učence 5. a razreda OŠ Renče, ki so nas razveselili z unikatno risbo! Ob ogledu proizvodnje kritine in opeke so se učenci spoznali s postopki in materiali, ki se uporabljajo v opekarstvu. Navdušeno so prijeli glino v roke, da bi sami začutili, kako iz nje nastane nekaj čisto novega.«

Tudi učenka **Maša Zorn** je opisala ta dan.

Ogledali smo si tovarno Goriške opekarne

Dne 24. oktobra si je 5. a razred OŠ Renče ogledal Goriške opekarne z učiteljicama **Nives Hvalica** in **Tamaro Konič**. Iz šole smo hodili peš do opekarj, tam sta nas lepo pričakala dva vodiča. V šoli smo že prejšnje dni risali vas Renče z opekami in korci Goriških opekarj. Eno od nastalih slik smo jim podarili.

Razdelili smo se v dve skupini po enajst otrok. Jaz sem bila v skupini, ki jo je vodil vodič **Miha**. Drugo skupino pa je vodila **Mojca**. Odpravili smo se v tovarno korcev in opek. Pred opekarjo smo zagledali kupe

gline različnih vrst. To je deponija. Ko smo prišli v tovarno, smo zagledali stroj, ki je čistil glino tako, da je glino mlel in metal veliko kamenje ven, male kamne pa dajal na stran. Ko je vodič to razložil, je povedal, da glino tudi zmeljejo. To nam je pokazal. Bil je velik stroj, ki je imel notri dve veliki kolesi, ki sta mleli glino na delce, manjše od milimetra. Povedal je, da moramo glino tako kot DAS maso prej zgnesti, da postane bolj mehka. Mehka mora biti zato, da jo lažje oblikujemo. To je delal en velik stroj. Takoj za strojem gnetenja je stal tekoči trak. Ta je imel tako nalogo, da je glino oblikoval v korce in opeke ter jih dajal na kupe. Prišli smo do kupov opek in korcev, ki so se prevažali z nosilci, ki zdržijo več kot 1500 °C, do sušilnice. Opeke in korci se sušijo najmanj 23 ur. To je hitro sušenje. Pravilno in dolgo sušenje pa traja okoli 65 ur. Vodič Miha nas je pripeljal v sobo, kjer kontrolirajo peč, ki ima od 620 do 800 in nekaj °C. Potem nas je peljal na peč, da smo lahko videli, kako notri žari. To je odvisno od temperature v peči. Ko so korci pečeni, jih pregledajo, da niso počeni. Potem pa jih zložijo na palete. Nekaj korakov naprej je stal še stroj, ki korce in opeke zavija v folijo, na kateri piše Goriške opekarne.

Zdaj vam povem še nekaj zanimivosti. V Goriških opekarjah dela približno 70 delavcev. Izdelke, torej korce in opeke, prodajajo po celi Evropi. Nekatere pa po celem svetu. V tovarni izdelajo izdelke iz dveh vrst glin. Tovarna Goriške opekarne je ena izmed najboljših opekarj. V tovarni je bilo zelo hrupno zaradi veliko velikih in hrupnih strojev.

Na koncu ogleda sta nam vodiča Miha in Mojca podarila kemične svinčnike in bonbone. Seveda smo si lahko iz tovarne vzeli še en spominek. Skupina, ki jo je vodil Miha, je dobila kos nepečene glinice in kos pečene glinice. To smo si razdelili in lahko odnesli domov. Skupina, ki jo je vodila

Mojca, pa je dobila en cel nepečen korec in enega celega pečenega. Celi izdelki so ostali v učilnici s podpisi učencev 5. a razreda.

V Goriških opekarjah so nam vse lepo povedali, pokazali in razložili, da smo zares razumeli. Jaz sem se imela zelo zelo lepo. •

 Maša Zorn, 5. a razred, OŠ Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče

 arhiv OŠ Renče

Spet prihaja novo leto in z njim priložnosti za nove ideje, nove izzive, nove uspehe. Naj bodo vaše ideje ustvarjalne, izzivi navdihujoči in uspehi brezmejni.

Želimo vam vse dobro v novem letu 2025.

KS Renče

12. Odprto prvenstvo Renč v skokih na veliki prožni ponjavi

Zadnjo soboto v novembru smo organizirali že 12. Odprto prvenstvo Renč v skokih na veliki prožni ponjavi. Nastopilo je več kot 200 tekmovalcev iz desetih društev.

V kategoriji začetnikov in začetnic so se pomerili tisti športniki, ki še nimajo veliko izkušenj. Pri puncah je drugo mesto osvojila **Daniela Avsec**, tretja je bila **Ana Šinigoj**. Diplomo za četrto mesto je dobila tudi **Nicole Malovič**, za peto mesto **Ana Leban Plesničar**, za šesto mesto pa **Maja Fratnik**.

Pri cicibankah se je najbolje odrezala **Beti Birsa** z osvojenim petim mestom. Nastopile so kar tri ekipe naših cicibank. Zasedle so drugo, peto in sedmo mesto. V konkurenci cicibanov je bil s petim mestom naš najboljši predstavnik **Peter Mozetič**. Ekipno so bili cicibani tretji.

V kategoriji mlajših deklic so dekleta zasedla ekipno drugo mesto. Zlato medaljo

pri mlajših dečkih si je ponovno zaslužil **Bojan Harej**, njegov uspeh je dopolnil **Lars Repe** s tretjim mestom. Četrto mesto je zasedel **Tiago Petrovič**, šesto pa **Massimiliano Bon**. Tudi ekipno so bili mlajši dečki zmagovalci.

Še eno zlato medaljo je zaslužila **Gaja Fabijan** v kategoriji starejših deklic. Ekipno so bile starejše deklice prav tako na prvem mestu. Pri starejših dečkih je **Mark Martinuč** osvojil bronasto medaljo, ekipno so bili starejši dečki prvi.

Ob božiču in v novem letu vam želimo mirne in prijetne trenutke z ljudmi, ki jih imate radi. Naj bo leto, ki prihaja, polno zdravja, priložnosti in zadovoljstva. In ne pozabite si vzeti čas za stvari, ki vam resnično polepšajo dni.

Borut Zorn,
občinski svetnik

Pri mladinkah sta se v finale uvrstili **Zarja Saksida** in **Taja Fabijan**, kjer je Zarja osvojila srebrno medaljo, Taja pa je bila na nevhvaležnem četrtem mestu. Ekipno so bile mladinke druge.

Še eno medaljo smo dobili pri mladincih, kjer je bron osvojil **Matic Bremec**.

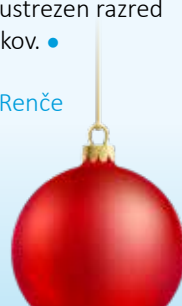
Tekma je štela kot ena izmed treh tekem tudi za seštevek Pokala Slovenije. Ker je bila to zadnja tekma v sezoni, smo podelili tudi pokale oz. diplome:

- mlajši dečki: Bojan Harej – prvo mesto, Tiago Petrovič – peto mesto, Lars Repe – šesto mesto
- starejše deklice: Gaja Fabijan – prvo

- mesto, Mia Furlan – šesto mesto
- starejši dečki: Mark Martinuč – prvo mesto
- mladinke: Zarja Saksida – drugo mesto, Maruša Samec – šesto mesto
- mladinci: Matic Bremec – tretje mesto, Gal Juretič – šesto mesto
- člani: Aleks Hvala – četrto mesto

Najboljši tekmovalci v Pokalu Slovenije pri mladinkah, mladincih, članicah in članih so s tem pridobili tudi ustrezen razred kategoriziranih športnikov. •

ŠD Partizan Renče

Nastopi na mednarodnih tekmah v Beogradu, Trstu in Jabloncu

V jesenskem delu tekmovanj so se naši športniki udeležili treh mednarodnih tekem.

V začetku oktobra je v Jabloncu na Češkem potekala FIG tekma v skokih na trampolinu. **Veda Panić** in **Gaja Fabijan** sta se najprej prebili v finale, nato pa v finalu zasedli odlično peto mesto. Tudi ostali tekmovalci so pokazali svoje najboljše skoke. **Urša Vrbec** pa je celo tekmo gledala izza sodniških miz.

Konec oktobra so se naši tekmovalci udeležili mednarodne tekme v skokih na trampolinu v Trstu. Poleg Slovenije so nastopili tudi športniki iz Italije, Slovaške, Moldavije, Švice, Francije in Španije.

Tudi tokrat so domov prinesli nekaj medalj:

- dekleta 11–12 let: Gaja Fabijan – tretje mesto; **Lana Saksida** – šesto mesto
- dekleta 13–14 let: Veda Panić – drugo mesto

V začetku novembra pa smo se udeležili 11. odprtega prvenstva Srbije v skokih na mali prožni ponjavi. Tudi s te tekme so se tekmovalci vrnili domov z zaslužnimi medaljami in pokali. •

 in ŠD Partizan Renče

Aktivnosti v Kotalkarskem klubu Renče v jesenskem, zaključnem delu tekmovalne sezone

V zadnji del naše tekmovalne sezone se kotalkarji vedno podamo takoj po počitnicah, med katerimi zelo pridno treniramo. Nekateri tekmovalci, še posebej tisti, ki so imenovani v slovensko reprezentanco, trenirajo tudi dvakrat dnevno. Kot je to v zadnjih letih postal kar običaj, pa vedno odrinemo tudi na tradicionalne priprave na Roglo. Tudi letos smo na pripravah preživeli štiri nepozabne dneve, kljub temu da smo dnevno izvajali številne intenzivne treninge, ki so dopuščali le malo prostega časa. A v teh štirih dneh smo ponovno spoznali, kako zares močni smo, ko delujemo kot ekipa, in koliko lahko dosežemo, ko smo si v oporo. In če temu dodamo še brezpogojno spodbudo trenerjev, tekmovalcem potem uspe tudi to, kar se jim je do takrat zdelo skoraj nemogoče. Pridno so delali in vsi premagali vse napore.

Kljub trdemu delu in utrujenosti smo se tam v hribih imeli zelo lepo in z vami delimo foto utrinek našega sproščenege vzdušja, polnega smeha in veselja.

Sledili smo našim ciljem: »Vsak trening te približa tvojemu cilju, zato ne zapraviti niti enega dne.«

Svetovne igre kotalkarskih športov, Italija, Rimini, 10. in 12. september

Za našo najboljšo tekmovalko **Majo Corsi** letos ni bilo počitnic, že v sredini julija je nastopila na evropskem prvenstvu, v začetku septembra pa je odpotovala na svetovno prvenstvo, ki je potekalo v sklopu Svetovnih iger kotalkarskih športov (*World skate games international*) v Riminju v Italiji.

Maja je najboljša umetnostna kotalkarica v Sloveniji in čeprav je bila letos še mlajša mladinka, si je s svojimi odličnimi dosežki, ki jih je kazala v zadnjih sezonah, še posebej pa letos, prislužila nastopiti na svetovnem prvenstvu v višji kategoriji, to je kategoriji juniork. Prvič je nastopila na svetovnem prvenstvu in se pomerila s štiriinridesetimi tekmovalkami, ki so prihajale iz 28 držav. Trdo je trenirala in na tekmovalstvu ostala odločna in osredotočena. Odlično je prestala svetovni krst, uspešno se je kosala z leto ali dve starejšimi tekmicami in si z zelo dobro odpeljanim kratkim programom zagotovila nastop med najboljšo deseterico v finalnem delu tekmovalstva. Z odlično predstavo v dolgem programu pa je še nekoliko izboljšala svojo uvrstitev, dosegla je sedmi najboljši dolgi program in se z

devetega mesta povzpela na osmo ter v skupni razvrstitvi le za eno točko zaostala za sedmouvrščeno tekmovalko.

S tem uspehom je v svetovnem merilu še nadgradila svoja prejšnja dosežka, ko je osvojila drugo mesto na svetovnem *grand prixu* v letu 2023 in tretje mesto na istem tekmovalstvu v pomladanskem delu sezone 2024. Tako se na svetovni lestvici vztrajno prebija med najboljše ocenjene tekmovalke umetnostnega kotalkanja.

In povsem na mestu je tu naše vodilo: »Največji izzivi prinašajo največje priložnosti za rast.«

Tekmovati na svetovnem prvenstvu je privilegij, ki ga dosežejo le najbolj predani, pogumni in vztrajni. Maja je naredila še korak dlje in stopila na kotalkarsko ploščo v konkurenco starejših tekmovalk. Izziv je znala sprejeti z odprtimi rokami. Njen uspeh je plod trdega dela, odrekanja in srčnosti, s katerimi premaguje vsakodnevne treninge in pričakovanja. Z osmim mestom je pokazala, ne le da zmore, ampak tudi blesti, ko stopi pred težje ovire. Za naslednje sezone si je zadala še višje cilje in srčno si želimo, da bi jih dosegla.

Ponosni smo nanjo in na vse, kar je dosegla s trdim delom, in to, kakšen zgled daje mlajšim oziroma vsem, ki sanjajo o

Ko prižejo božične se luči,
vsak v srcu nekaj naj si zaželi.

Naj bo december poln čarobnih misli in
nepozabnih trenutkov.

Naj praznik srečo v vseh nas zaseje in
vse slabo z novim letom naj zbledi in
le veselje in srečo v nas prebudi.

Želim vam prelepe božične praznike in
še lepše novo leto.

Tanja Zorn Stepančič,
občinska svetnica

pogumu in preseganju lastnih meja. Hvala ti Maja, ker si nas spomnila, kaj pomeni tekmovalci s srcem.

Mednarodno tekmovanje za 26. Pokal Perla, Solkan, 21. in 22. september

Konec septembra je skupina 20 tekmovalk nastopila na tekmovanju za Pokal Perle, ki poteka v Solkanu in je tradicionalno tekmovanje, s katerim se običajno prične jesenski del slovenske tekmovalne sezone. Na tekmovanju so nastopili številni tekmovalci iz domačih in tujih klubov, tako da je bila konkurenca kar močna in je tekmovanje zaradi velikega števila tekmovalcev potekalo v dveh dnevih.

Ker je bil to prvo tekmovanje v tem zaključnem delu sezone, je bilo zaznati, da tekmovalna raven še ni bila tako visoka kot ob zaključku prvega dela sezone in na nastopih na državnem prvenstvu. A naše misli so v tem tekmovalnem času vedno

naslednje: »Včasih stvari ne grejo po načrtih, a to ne pomeni, da nismo naredili koraka naprej.« Kljub vsemu smo se iz vsakega trenutka nekaj naučili, ohranili smo pozitiven pristop in se osredotočili na napredek, ki smo ga naredili. Vsaka izku-

šnja nas oblikuje in pripravlja na prihodnje priložnosti. Pomembno je, da vztrajamo in se pripravljamo na naslednje izzive.

Res imamo visoke cilje in smo zelo samokritični, vseeno pa velja izpostaviti, da smo med številnimi tekmovalci, bilo jih je okoli 160, kar desetkrat stali na stopničkih in osvojili štiri zlate in prav tako štiri srebrne kolajne ter dve bronasti. Na zmagovalno stopničko so se povzpeli **Ela Stibilj** v kategoriji cici-bank, **Nace Blažica** med mlajšimi dečki v prostem kotalkanju in v isti kategoriji tudi **Keli Ludvik** v plesnem kotalkanju, med starejšimi deklicami nadaljevalnega nivoja pa je slavila **Belen Žorž**.

Mednarodno tekmovanje za 29. Pokal Miki Miška, Nova Gorica, 5. oktober

Začetek oktobra je bil za nas čas intenzivnih priprav in osredotočenosti na zadnji dve postaji letošnje sezone. Zato smo to tekmovanje izkoristili še za zadnji dober trening, ki nas bo pripravil na vrhunski zaključek sezone, pričakovan na domačem kotalkališču. Treniramo s prepričanjem, »da postajamo z vsakim korakom močnejši in bolj pripravljeni ter da znamo pokazati vse, kar smo dosegli in se naučili skozi leto. Naša predanost in trdo delo nas bosta spremljala tudi v prihodnjih izzivih, saj vsak zaključek pomeni le novo priložnost za rast in napredek.«

In ponovno smo prikazali dobre programe in se desetkrat zavihteli na stopničke, osvojili smo pet zlatih, dve srebrni in tri bronaste kolajne. Zmagovalke v svojih kategorijah so postale **Lea Jerič**, **Brina Munih**, **Žanet Šinigoj**, **Belen Žorž** in **Keli Ludvik**.

Mednarodno tekmovanje za 5. Lucijin memorial, Renče, 19. in 20. oktober

Zaključek letošnje klubske tekmovalne sezone se je zgodil prav pri nas doma, ko smo konec oktobra organizirali tekmovanje, ki smo ga poimenovali Lucijin memorial. To je za nas dogodek, ki ni le tekmovanje, pač pa ima za nas veliko večji pomen, saj povzema spomin na našo **Lucijo Mlinarič** v vseh pogledih, kot izjemno športnico in prijateljico, ambasadorko športa in osebo pozitivnega duha

tudi v času boja z zahrbtno boleznijo. Tako kot vsako leto smo obudili misel na njeno nepozabno življenjsko pot, s katero je ponesla naš klub in kraj Renče v svet, ter osvojenih nenadomestljivih sedemin-dvajset kolajn na tekmovanjih najvišjega evropskega in svetovnega nivoja.

Tekmovanje ni bilo le priložnost za športno udeleževanje, temveč tudi trenutek, ko smo se skupaj poklonili vrednotam, ki jih je Lucija nosila s seboj in jih nesebično delila z vsemi, obenem pa nam jih je tiho tudi zapustila, skrite v svojem imenu:

- **L** jubezen do športa
- **U** stvarjalnost gibanja
- **C** iljno naravnost
- **I** grivost na kotalkah
- **J** ekleno moč
- **A** mbiciozni pristop

Lucijin duh je vedno z nami, a še posebej je bil prisoten te tekmovalne dni na vsakem koraku, v vsakem nastopu, vsakem aplavzu in vsakem trenutku, ko smo skupaj delili športno strast.

Veseli smo, da je na tekmovanju nastopilo več kot 180 tekmovalcev in tekmovalk iz Slovenije in sosednjih držav, Italije in Hrvaške, tako da je tekmovanje potekalo dva dni. Naše tekmovalke in tekmovalci so se zelo dobro odrezali in osvojili kar osem zlatih, sedem srebrnih in štiri bronaste kolajne. Na najvišjo stopničko so se v svojih kategorijah povzpeli Leja Jerič, Ela Stibilj, Nace Blažica, **Aria Zorn**, **Sara Stibilj**, **Tina Uršič**, **Maša Bizjak** in Maja Corsi, ki je, kljub temu da se je zanjo sezona zaključila s svetovnim prvenstvom, spektakularno odpeljala svoj program v sklopu zaključka tekmovalnega večera.

Z nami je bila tudi Lucijina družina, v času uradne otvoritve tekmovanja in trenutka spomina na Lucijo pa se nam je pridružil

tudi župan Občine Renče-Vogrsko **Tarik Žigon**, ki je izpostavil njene vrline, izjemno zagnanost, neomejeno energijo in talent, ki so jo vodili do vrhunskosti. Priznanja so tekmovalcem podeljevali Lucijina starša, **Anka** in **Ivo**, ter sestra **Marjana**.

Trenerji so bili in so zelo zadovoljni z rezultati in delom svojih varovancev, verjamejo v njihov potencial in razvojno pot, ki so jo zanje načrtali. Ta pa v prvi vrsti temelji na trdem delu in vseh vrednotah, ki so skrite v Lucijinem imenu. Naj njen navdih še naprej vodi naše korake – tako na športnem kot življenjskem področju.

Pokal Evrope 2024, Zurich, 5. do 9. oktober

Po uspešno zaključenih klubskih nastopih na mednarodnih tekmovanjih pa je naše tri tekmovalce, ki so bili imenovani

v slovensko reprezentanco, čakal nastop na tekmovanju za Pokal Evrope. Poleg Maje Corsi, ki je tekmovala na najvišjem svetovnem prvenstvu, so za slovensko reprezentanco v tem delu sezone nastopili še Nace Blažica, Keli Ludvik in **Ajda Pahor** ter na mednarodnem prizorišču dosegli izjemne dosežke.

[In lahko rečemo: »Tri poti, tri zgodbe, tri zmage – vsak korak drugačen, a vsi vodijo k skupnemu uspehu.«](#)

V kategoriji mlajših dečkov in deklic smo nastopili izjemno, med dečki je Nace Blažica premagal vso konkurenco in osvojil zlato odličje, Keli Ludvik pa se je v svojem krstnem nastopu v plesnem programu zavihetela kar v sredino nastopajočih in s tem presenetila vse poznavalce te zvrsti.

Za Naceta je bilo leto 2024 leto sprememb in prilagajanja. Navdušil nas je s svojim zagonom, predanostjo in pripravljenostjo na učenje novega. S svojim trudom in marljivostjo je dokazal, da je z vztrajnostjo mogoče doseči prav vse. Za Keli je bil to prvi solo dance nastop na evropskem področju in je bil istočasno pogumen in čaroben. Slovenija doslej v tej disciplini še ni nastopila na mednarodnem prizorišču. Vemo pa, da vsaka izkušnja šteje in je del zgodbe, ki jo gradimo, in komaj čakamo, da vidimo, kam bo ta pot še peljala Keli in vsa ostala dekleta, ki vadijo to za nas novo zvrst umetnostnega kotalkanja.

Med mladinkami je Slovenijo zastopala Ajda Pahor in se na mednarodno prizori-

šče po letu odsotnosti vrnila v vsej svoji lepoti umetnostnega kotalkanja. Veseli nas, da je ponovno nastopila na tekmovanju najvišjega mednarodnega nivoja. Zavedamo se, kako velika odrekovanja so potrebna, da lahko srednješolke blestijo v šoli in na mednarodnih tekmovanjih, zato so že udeležbe na tovrstnih tekmovanjih zmagala sama po sebi.

To je bil za nas teden, poln čustev, novih izkušenj in nepozabnih trenutkov, ki smo ga zaključili s sprejemom naših tekmovalcev in tekmovalk in prijetnim druženjem ob njihovem povratku.

Za nami je izjemna tekmovalna sezona, vrnili smo se v sam mednarodni vrh, opravili kar dvanajst reprezentančnih nastopov in osvojili štiri kolajne na tekmovanjih svetovnega in evropskega nivoja, ko je Nace Blažica zmagal tako na Pokalu Evrope kot na tekmovanju za svetovni *grand prix*

international, v kategoriji najmlajših je tam bronasto kolajno osvojila Ela Stibilj, med starejšimi kategorijami pa je med mlajšimi mladinkami bron pripadel Maji Corsi.

Iskreno čestitamo trenerki ekipi, ki je z odliko opravila svoje delo. Uspeh gre pripisati tako strokovnemu pristopu kot spoštljivemu in strpnemu sodelovanju z veliko medsebojnega povezovanja in usklajevanja.

In rek velja: »V slogi je moč in ponosni smo na vse, kar smo dosegli skupaj.« •

Kotalkarski klub Renče

Srečanje mladih motokrosistov in motokrosistk

Ko temperature zunaj padejo in pritisne prvi mraz, to za nas pomeni eno – zaključek naše motoristične sezone na naši progi, ki smo jo poimenovali Ilovca.

Letos smo že drugo leto zapored pripravili druženje ob zaključku sezone, na katerem smo se zbrali vsi motoristični navdušenci iz okoliških krajev. Sobota, mame smo poskrbele, da so se mize kar šibile od do-

mačih dobrot, očetje pa so pridno pripravljali progo, da so se tudi letos najmlajši udeleženci lahko pomerili v mini motokros dirki. Čisto vsi so ob koncu prejeli nagrade – prvi trije so v roke dobili velik pokal, vsi ostali pa so okoli vratu ponosno nosili lepe medalje – za spomin in motivacijo, da se bodo še naprej tako pridno in vztrajno urili v premagovanju ovinkov in preskakanju skokov. Ta šport jim namreč daje veliko in je vse prej kot glasen in prašen – uči jih discipline, natančnosti, krepi njihove motoristične sposobnosti in fizično pripravljenost, predvsem pa je to čas, ki je namenjen tudi druženju in izmenjevanju izkušenj. Čeprav bodo nekoč mogoče konkurenti, si med seboj pomagajo in tkejo prave prijateljske vezi. Vlogo njihovih trenerjev so prevzeli njihovi očetje, nekateri izkušeni motokrosisti in prav lepo je opazovati, kako očetje svoje znanje pridno predajajo svojim otrokom, sinom in tudi hčeram, in s tem tkejo s svojimi otroki močne vezi, ki bodo trajale za vedno. Vsi v en glas pravijo, da ni lepšega, kot čas, ki ga lahko preživijo skupaj pri aktivnosti, v kateri neizmerno uživajo.

Rene Podgornik, Zala Podgornik, Tevž Mlečnik, Kiara Podgornik, Lars Podgornik, Jan Miklavčič, Jaka Miklavčič in Zala Kante, še naprej vztrajajte, pridno trenirajte in uspeh je zagotovljen. Vam, velikim motokros navdušencem in mentorjem, pa želimo, da vas ljubezen do tega športa in ta velika delovna vnema, ki jo kljub napornim delavnikom vedno najdete za pripravo proge in treningov za vaše male motokrosiste in motokrosistke, nikdar ne mine. To je to, kar v življenju šteje in česar nima vsak – skupni čas ob aktivnosti, ki vam je najljubša, motokrosu. •

Neja Podgornik

Lupljenje sirka v starih časih

Na jesenski dan v oktobru, natančno 18. oktobra, se je na **Frlanovi kmetiji** na Vogrskem odvijalo prav posebno druženje. **Vokalna skupina Vogrinke** je povabila starše, da pripeljejo otroke k obujanju starega običaja pod naslovom »Lupljenje sirka v starih časih«. Ob prihodu na kmetijo so se zbrali ob velikem vozu s koruzo, ki je pričaral prav posebno jesensko dobrodošlico.

Vokalna skupina Vogrinke je prijazno pozdravila in nagovorila navzoče k skupnemu druženju. V prijetnem domačem vzdušju smo prisluhnili petju številnih pesmi in srčnemu glasu harmonike pod rokami harmonikaša **Tinaia Marca**

Baše. Čas je zelo hitro minil in se prevesil v čaroben večer, ko so Vogrinke pripravile še slavnostno pogostitev. Postregle so s sladkimi in slanimi domačimi dobrotami izpod njihovih rok.

Vsi skupaj bi se jim radi zahvalili za jesensko vzdušje z željo po prav posebni noti »nekoč v starih časih ...« Hvala vam. ●

✍ in 📷 Anja Ličen

Zahvalna maša za zakonske jubilate v župniji Renče

Župnija Renče ohranja lepo tradicijo zahvalne maše za zakonske jubilate, ki je letos potekala v nedeljo, 10. novembra. Zbralo se je štirinajst zakonskih parov, da se skupaj zahvalimo za vsak skupaj preživet trenutek. Pari so obeležili različne jubileje – od rosnih 20 let do častitljivih 58 in 60 let zakona.

Po sveti maši, ki je bila polna hvaležnosti in blagoslova, smo se z jubilanti družili ob skupnem kosilu. Pridružila sta se nam tudi oba župnika, **Marko Kos** in **Robert Ušaj**.

Prijetno vzdušje, klepet ob dobri hrani in tkanje novih vezi so dogodku dodali še

dodatni pečat in se vtisnili v lepe spomine na ta dan.

Za uspešno izvedbo in organizacijo dogodka se iskreno zahvaljujemo **Marnici Božič** in njenim sodelavkam iz župnijske **Karitas**, ki so poskrbele za vsak detajl. ●

✍ Mateja M. Merhar
📷 Marica Kobal

Zahvalna nedelja

V nedeljo, 3. novembra, smo v cerkvi sv. Lovrenca v Bukovici obhajali zahvalno nedeljo.

K maši so krajanji prinesli različne pridelke, ki so jih položili pred oltar, kot dar narave iz zemlje, ki so jo obdelovale njihove

pridne roke. Kot je povedal domači župnik **Vojc Žakelj**, je zahvalna nedelja dan hvaležnosti in zahvaljevanja ne samo za pridelke, ki nam jih je dala narava, ampak tudi za druge dobre stvari, ki spremljajo in oblikujejo naše življenje, kot so svoboda, dobrotta, dom, čas in tudi vera. V svetu, pa tudi v naši bližini, še vedno potekajo vojne, spopadi in ljudje ne morejo živeti v miru. Vedno znova ugotavljamo, da nas izkušnje iz preteklosti niso nič izučile. In tudi narave ne moremo ukrojititi po svojih željah in potrebah, saj nam vedno znova pokaže svojo moč. Tako je lani toča poškodovala streho naše cerkve in naredila škodo tudi na mnogih strehah hiš naših krajanov. Zato se moramo zahvaliti tudi vsem, ki so pomagali

in donirali sredstva, da smo letos lahko uspeli popraviti in zamenjati kritino na strehi naše cerkve, obenem pa se je dokončalo še konico zvonika po prvotnih načrtih. Zato smo lahko hvaležni za vse dobro, kar smo v letošnjem letu prejeli in uspeli narediti. ●

in **Jože Ropoša**

Adventni venčki

V soboto, 30. novembra, je bila v veroučni učilnici župnišča v Bukovici organizirana delavnica izdelovanja adventnih venčkov.

Tudi tokrat je mentorica **Katarina** poskrbela, da so najmlajši, ki so se udeležili delavnice, imeli dovolj pripomočkov in materiala za izdelavo venčkov. Pri izdelavi in vodenju delavnice je Katarini pomagal tudi **Marko**. Že prej pripravljene obročke, namenjene za izdelavo venčkov, so otroci najprej okrasili z zimzelenim zelenjem. Če so pri tem potrebovali pomoč, jim je pri povezovanju zelenja pomagala Katarina. Na tako pripravljen venček so najprej pritrdili svečke, nato pa so ga okrasili z različnimi okraski. Med izdelavanjem venčkov jih je prišel obiskati tudi župnik **Vojc Žakelj**, ki je z zanimanjem opazoval male mojstre pri delu. Ko so adventne venčke dokončali, so se otroci z njimi za spomin še vsi skupaj fotografirali. Nato so jih odnesli domov, kjer so staršem z veseljem pokazali umetnije, ki so nastale izpod njihovih prstov. Naslednji dan, v nedeljo, so jih prinesli k maši, kjer so jih položili

pred oltar, da jih je župnik blagoslovil. Tako bodo lahko na svojih venčkih vsako nedeljo prižgali po eno svečko v adventnem času do božiča. ●

in **Jože Ropoša**

Prihajajoči božično-novoletni prazniki nam prinašajo praznično razpoloženje, ki pa ga ne občutimo vsi enako. Mnogi se srečujejo s težavami zdravja, pomanjkanja dobrin, tudi miru. Kljub temu pa človek potrebuje tudi praznovanje. Obilo božjega blagoslova ob praznovanju božičnega praznika in vsega dobrega po malo v letu 2025, ki prihaja, vam želi in vošči

Vojc Žakelj,
župnik v Bukovica

Miklavževanje in prižig lučk na Vogrskem

Že tradicionalno se v začetku decembra na Vogrskem odvija Miklavževanje, ki mu sledi prižig lučk na novoletni smrečici. Ta dan se pri nas res veliko dogaja. Že tradicionalno naše pridne mame in še bolj pridni otroci svetemu Miklavžu pripravijo lep in topel sprejem v cerkvi sv. Justa.

Veseli smo, da se vsako leto sprejemu pridruži tudi naš župnik **Cvetko Valič**, saj si brez njegovih modrih besed Miklavžev sprejem kar že težko zamišljamo. Nato naši otroci vedno kaj lepega zapojejo in zaigrajo – letos so za svoje sošolce in ostale otroke ter njihove starše pripravili in zaigrali dramsko igrico z naslovom Pismo svetega Miklavža. Po igrici je napočil čas, da svetega Miklavža priključimo v našo cerkev. Najprej smo mu vsi zelo na glas zapeli pesmico Miklavža imamo radi, da je lažje premagal močan hrib, ki vodi do naše cerkve, nato pa smo ga še bolj glasno poklicali. Vrata so se odprla in prišel je sveti Miklavž v spremstvu angelčkov in parkeljčkov – sreča v otroških očeh je bila neopisljiva. Otroci so ga pozorno in z zanimanjem poslušali, ko je z nami delil prelepe modre misli. Letos se ga čisto nihče ni bal in vsi so pogumno stopili do

njega, da jim je v roke podal droben poklon. Sedaj namreč že vsi dobro vedo, da je kljub dolgi beli bradi zelo prijazen mož.

Po obdarovanju smo se vsi skupaj odpravili pred farovž. Še eno veselo pričakovanje – tako mlado kot staro se je veselilo lepega programa in prižiga lučk. Nastopili so godbeniki **Pihalnega orkestra Vogrsko**, zapele so nam naše **Vogrinke**, naši hrabri fantje iz **Vokalne skupine Lijak 1883 - Vogrsko** in otroški pevski zbor **POŠ Vogrsko** pod vodstvom **Helene Hvala Prah**. Zelo veseli smo bili, da so se nam letos pridružili tudi otroci **Vrtca Zvezdica Vogrsko** z vzgojitelji-

cam, ki so nam ubrano zapeli dve krasni pesmici in nam pripravili tudi čudovit novoletni bazar. Otroci, ki pridno obiskujejo plesne urice plesne šole **EL1 Plesna scena**, pa so pokazali plesne korake, ki so jih v vrtcu in po šoli pridno vadili skozi vse leto. Po zaključku programa je sledil še pozdravni govor našega podžupana **Marka Švare** in predsednika KS Vogrsko **Valterja Gorjana**. Skupaj z njim smo nato glasno odštevali do prižiga lučk na naši smrečici, ki je zasijala v vsej svoji lepoti. **Krajevna skupnost Vogrsko** je poskrbela za topel napitek in manjšo pogostitev, devetošolci pa so s peko palačink sladkali mlado in staro ter zbirali prostovoljne prispevke za valetu. Iz srca hvala vsem, ki ste kakor koli pripomogli, da sta bila ta dva dogodka preprosto čarobna, in seveda vsem, ki ste bili z nami v vlogi prijetnega občinstva.

Naj bo tako čaroben in popoln, poln toplih stiskov rok, nasmehov in glasbe še celoten december in celo novo leto, ki počasi prihaja med nas. •

 in Neja Podgornik

Staro leto od nas počasi že odhaja,
roko nam novo leto prijazno podaja.
Obljublja, da energije nove nam bo vilo,
čar življenja znova nam odkrilo.
Naj podari še zdravja nam, veselja,
to je naša iskrena želja.
Dragi krajan in krajanke ter občani in
občanke ...

... vse najlepše v prihajajočem letu 2025
vam želimo

člani KS Vogrsko

Miklavževanje in prižig lučk

Tudi letos Miklavž ni pozabil na otroke župnije Bukovica in Volčja Draga. Letos jih je obiskal v soboto, 7. decembra. O obisku je župnik **Vojc Žakelj** otroke obvestil že teden dni prej pri maši. Tudi mrzlo vreme ni preprečilo, da v soboto otroci v veselem pričakovanju ne bi napolnili cerkve sv. Lovrenca v Bukovici.

Pred prihodom Miklavža so za veselo razpoloženje poskrbeli otroci iz Bilj, ki so predstavili igrico o dobroti. Otroci so z velikim zanimanjem spremljali igrico in mlade igralce, ob koncu igrice pa so igralci zapeli še nekaj pesmic in bili nagrajeni z aplavzom. Zatem pa so otroci začeli pogledovati proti vratom, kdaj se bo pojavil Miklavž. Da slučajno ne bi zgrešil vrat cerkve v Bukovici, so ga začeli glasno klicati: »Miklavž, Miklavž.« Naenkrat je

skozi vrata vstopila črna postava, toda to ni bil Miklavž, ampak parkelj. Otroci so se ga malo ustrašili, še posebej zato, ker je ob hoji tolkel ob tla z veliko verigo. Ampak hitro so premagali strah in zopet začeli klicati Miklavža. In na veliko veselje otrok je v družbi angelčkov kmalu vstopil skozi vrata. Posebno najmlajši so ga opazovali odprtih ust. Ko je Miklavž prišel pred oltar, je najprej odložil težko košaro, ki jo je nosil na hrbtu in je bila polna daril za otroke. Nato pa je odprl svojo veliko knjigo in preveril, ali so bili otroci pridni in si zaslužijo darila. Ugotovil je, da so bili pridni, ampak jih je vseeno vprašal, ali ubogajo starše, ali so pridni v šoli in ali hodijo redno k verouku in maši. Otroci so vse hitro potrdili, zato se je Miklavž odločil, da jim bo s pomočjo angelčkov razdelil darila. Otroci so naredili lepo vrsto in eden po eden stopali do Miklavža. Najprej seveda najmlajši, potem pa tudi malo starejši otroci. Miklavž je vsakemu dal vrečko, polno sladkih dobrot. Ko je darila razdelil, je pozdravil otroke in obljubil, da pride drugo leto spet v Bukovico.

Po končanem Miklavževanju pa so otroci s starši odšli na ploščad pred kulturnim dom, kjer je bilo že vse pripravljeno za

prižig lučk na božičnem drevesu. Najprej so mladi pevci zborčka **Kričači** zapeli nekaj pesmi, ki so jim vsi prisotni z veseljem prisluhnili in jih nagradili z aplavzom. Med drugimi je bil prisoten je bil tudi župan **Tarik Žigon**. Potem pa so se vsi obrnili proti božičnemu drevesu in po odštevanju so na drevesu zasvetile božične lučke. Druženje ob božičnem drevesu se je nadaljevalo, na voljo so bili topli napitki in sladki prigrizki. Otroci so opazovali božično drevo, tekali okoli njega, starejši pa so se zadržali v prijetnem klepetu. ●

✍ in 📷 Jože Ropoša

Miklavževanje v Renčah, 5. december

V Renčah smo sv. Miklavža praznovali na predvečer njegovega goda. Zbrali smo se ob 19. uri pri sveti maši v cerkvi, nato pa smo vsi odšli v župnišče, kjer smo si ogledali igrico, ki so jo pripravili birmanci pod vodstvom **Alenke Stres**.

Po igrici je prišel še sveti Miklavž, ki je obdaroval najmlajše otroke. Miklavž je celo prijel za kitaro in skupaj smo zapeli *Mi se imamo radi*. Hvala vsem, ki so pripravili lep večer in nas tako povedli v božični čas. ●

 in Klavdija Uršič

Prižig lučk v Renčah – praznični trenutek, ki je povezal krajanje

V četrtek, 5. decembra, je v Renčah potekal tradicionalni dogodek prižiga lučk, ki ga je organizirala **Krajevna skupnost Renče** v sodelovanju z **Osnovno šolo Renče**. Dogodek je privabil številne krajanje in obiskovalce, ki so uživali v prazničnem vzdušju.

Krajevna skupnost Renče je poskrbela za toplo dobrodošlico, saj so obiskovalcem

ponujali kuhano vino in čaj, od katerega je bil ves zaslužek namenjen Šolskemu skladu OŠ Renče. Sredstva bodo pomagala otrokom pri organizaciji različnih dejavnosti in izvedbo kakšnega novega šolskega projekta.

Osnovna šola Renče je dogodek še popestrila z organizacijo srečelova in novoletnim bazarom, kjer so si obiskovalci lahko ogledali in kupili izdelke, ki so jih pripravili učenci šole. Poleg bazarja so otroci pripravljali kokice in pekli palačinke, da so se obiskovalci lahko okrepčali in posladkali. Prireditev je bila popestrjena tudi z živo glasbo lokalne glasbene skupine **Primavera**.

Seveda je bil vrhunec večera prižig lučk na smreki, kot že tradicionalno postavljeni pred cerkvijo na placu. Ko so lučke zasijale

v večernem mraku, je nastal čaroben trenutek, ki je vse prisotne popeljal v praznično vzdušje. ●

 KS Renče
 arhiv KS Renče, Vesna Pahor

Gripa ni le prehlad, lahko vodi v pljučnico in druge zaplete

S prihajajočo sezono gripe je čas, da razmislimo o pomembnem ukrepu za zaščito našega zdravja – cepljenju proti gripi. Cepljenje proti gripi, za katero v Sloveniji vsako leto zboli med 100.000 in 200.000 ljudi, je priporočljivo vsem, ki želijo pred to boleznijo zaščititi sebe in svoje bližnje. Brezplačno je za vse z urejenim obveznim zdravstvenim zavarovanjem.

Zmotno je prepričanje mnogih, da je gripa le prehlad. Gre za zelo nalezljivo bolezen, ki sicer pri mladih in zdravih ljudeh praviloma poteka blažje, medtem ko lahko zlasti pri ranljivih skupinah prebivalstva povzroči resne zaplete.

Cepljenje proti gripi je priporočljivo za vse prebivalce, ki so starejši od 6 mesecev. Še posebej pa je priporočljivo, da se proti gripi cepijo tiste skupine ljudi, pri katerih je večje tveganje, da bodo imeli zaplete, ki lahko vodijo tudi v bolnišnično zdravljenje ali v nekaterih primerih celo smrt.

To so starejši odrasli (65 let in več), katerih imunski odziv je pogosto slabši, zato so bolj dovzetni za okužbe in njihove zaplete, kot je pljučnica. Kroničnim bolnikom in osebam s izjemno povečano telesno težo se prav tako posebej priporoča cepljenje proti gripi, saj lahko njeno prebolevanje vodi v zaplete in poslabša

stanje kronične bolezni. Majhni otroci in nosečnice so tudi med ranljivimi skupinami, pri katerih je pogostejši težji potek bolezni in zapleti. Cepljenje proti gripi v nosečnosti je varno tako za mamo kot otroka, cepljenje pa ne varuje le nosečnice, temveč tudi zagotavlja zaščito novorojenčka v prvih mesecih življenja.

Priporočljivo je, da cepljenje proti gripi opravijo tudi svojci vseh naštetih ranljivih skupin, saj tako tudi sami dodatno zaščitijo svoje bližnje pred okužbo. Cepljenje namreč ne ščiti samo posameznika, ampak tudi ljudi okoli njega. Ko se cepimo, zmanjšamo tveganje za širjenje virusa, s čimer pripomoremo k boljši zaščiti celotne skupnosti.

Cepljenje proti gripi je hitro in varno ter predstavlja zaščito pred okužbo, zlasti pa omenjene skupine prebivalstva ščiti pred težkim potekom bolezni in pred tem, da bi potrebovali bolnišnično oskrbo ali celo umrli.

Vsi prebivalci z urejenim obveznim zdravstvenim zavarovanjem se lahko proti gripi cepijo brezplačno. To lahko opravijo pri svojem izbranem zdravniku, v cepilnih centrih (zdravstveni domovi in nekatere bolnišnice) ali v ambulantah območnih enot NIJZ po Sloveniji. •

 in NIJZ Slovenije
Nacionalni Inštitut za javno zdravje RS

Gripa lahko povzroči zaplete, kot je pljučnica.

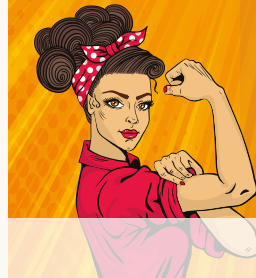
Zapleti so pogostejši pri:

- starejših odraslih
- kroničnih bolnikov
- nosečnicah
- majhnih otrocih
- osebah z izjemno povečano telesno težo.

Cepljenje je najboljša zaščita proti gripi.

Cepljenje je hitro, enostavno in je brezplačno.

Priporoča se vsem, ki so starejši od šest mesecev.

NIJZ Nacionalni inštitut za javno zdravje

CEPIMO SE

Za starejše odrasle in kronične bolnike je priporočljivo tudi cepljenje proti pnevmokoknim okužbam ter proti covidu-19. Te skupine imajo večje tveganje za zaplete zaradi pnevmokokne okužbe, kot so pljučnica, meningitis in sepsa. Za njih je cepljenje (s pnevmokoknim polisaharidnim cepivom) brezplačno. Starejše odrasle in kronične bolnike pa cepljenje proti covidu-19 ščiti pred težkim potekom bolezni, bolnišničnim zdravljenjem in smrtjo. Tudi cepljenje proti covidu-19 je brezplačno.

Olajšajmo si življenje z demenco z Društvom GO-Spominčica

Društvo GO-Spominčica že 20 let skrbi za to, da pomaga osebam z demenco in njihovim svojcem, zdravstvenim in negovalnim delavcem ter lokalnim skupnostim pri iskanju poti, kako z olajšanim korakom naprej. Ko v naša življenja vstopi demenca, je podpora ključna. In prav mi vam pri tem lahko pomagamo.

V Društvu GO-Spominčica za pomoč pri demenci severnoprimske regije se zavemo, da je izjemno pomemben tisti čas, ki ga obolelim in njihovim svojcem lahko namenimo kot posamezniki. Čas za to, da se tisti, ki skrbi za osebo z demenco, razbremeni in sprosti, čas, ki ga oseba z demenco preživi v družbi ljudi, ki ga razumejo, sprejemajo in imajo radi prav takšnega, kot je. Demenca je namreč še vedno tabu.

Ljudje se stanj, ki jih ne razumemo, bojimo in se zadregam raje izognemo. Kar je povsem logično. Prav zato bi vam radi položili na srce, da je vsak pogovor, vsak stisk roke, vsak nasmeh in trenutek, ki ga namenimo osebi z demenco, pa čeprav

se na prvi pogled zdi povsem nesmiseln, izjemno pomemben. Morda nas bo bolelo, da ne ve, kdo smo, morda bo pogovor povsem brez repa in glave, ampak to, da smo pristopili, kot bi pristopili nekoč, je zanj zlata vredno dejanje. Oseba z demenco ima še vedno čustva. In prav na njihovih čustvih lahko veliko naredimo. Demenca ni kužna bolezen, zato imejmo pred očmi, da je vsako dejanje ljubezni, ki ga lahko namenimo, dobrodošlo. Osebe z demenco in njihovi svojci to tudi najbolj potrebujejo: ljubezen, razumevanje, potrpežljivost in toplino. Pomoč in podporo. In čas, ki jim ga namenimo.

Če potrebujete pomoč, napotke, podporo, izobraževanje, informacije, usmeritev in znanje, se obrnite na Društvo GO-Spominčica. Gre za pomembno prostovoljno združenje različnih strokovnjakov, oseb z demenco ter njihovih svojcev in negovalcev ter prostovoljcev. Pri nas dobite pomoč in podporo v obliki individualnih pogovorov, vsak mesec se srečujemo v skupini za samopomoč, redno organiziramo različna srečanja, predavanja, sklope predavanj, sproščene pogovore, Alzheimer cafeje, druge dogodke in delimo informativno gradivo s ciljem ozaveščanja in senzibiliziranja družbe ter opolnomočenja svojcev, hkrati pa se trudimo dvigniti kakovost življenja oseb z demenco.

Želimo si, da bi vsi pravočasno prepoznali prve znake

demence in pravočasno poiskali strokovno ter tisto povsem človeško pomoč, ki lahko v življenju z demenco marsikaj spremeni. Najhuje je namreč ostati sam. Zato priporočamo vsem, da se obrnete na nas, da skupaj preverimo, kako bi si situacijo lahko olajšali. Priznati si, da potrebujemo pomoč, ni neuspeh, ampak zgolj priložnost, da nam bo lažje.

Demence je in bo del naše družbe in več kot bomo vedeli o njej, lepše, varnejše in lahkotnejše bomo skupaj živeli. Naš cilj je gradnja starejšim prijaznega okolja nasploh, zato si bomo prizadevali še naprej to tudi doseči. Imejmo v mislih ... tisti čas, ki si ga vzamemo za to, da smo skupaj in naredimo nekaj dobrega zase in za druge, je hkrati dobra preventivna naložba. Tudi v izogib demenci.

Vse podrobnosti lahko najdete na naši Facebook strani »Društvo GO-Spominčica«, sicer pa nam lahko pišete na go.spomincica@dung.si ali nas pokličite na 051 355 582. Dobrodošli, da skupaj najdemo pot, kako lažje naprej. •

 in Društvo GO-Spominčica

Društvo GO-Spominčica
za pomoč pri demenci
Severnoprimske regije

Gregoričičeva ulica 16
5000 Nova Gorica
go.spomincica@dung.si / 051 355 582

Ob prihajajočih božično-novoletnih praznikih vam želimo veliko zdravja, veselja, lepih trenutkov in osebne sreče. Povezujejo naj nas spoštovanje, sodelovanje, iskrene želje in lepe misli.

Naj bo novo leto mirno in varno, ustvarjalno in uspešno, darežljivo in bogato. Prinese naj nam zanimive izkušnje in izjemne dosežke.

Krajevna skupnost
Bukovica-Volčja Draga

V srcu

Zavod V srcu je ustanovila **Vanesa Marc**, ponosna sestra **Urške**, dekleta z raznolikimi zmožnostmi in velikim, čudovitim srcem, ki je tudi njena največja življenjska učiteljica. Vanesa je po poklicu vzgojiteljica, po izobrazbi tudi slovenistka in literarna komparativistka. Več let že kot prostovoljka sodeluje na različnih taborih za otroke in odrasle raznolikih zmožnosti ter vidi v tej obliki druženja izjemno priložnost za povezovanje, vključevanje in vzpostavitev občutka sprejetosti, poleg tega pa tudi odličen način za zdravo preživljanje počitnic v naravi. Močna sestrsko vez jo je navdihnila in spodbudila k ustanovitvi zavoda, v okviru katerega s partnerjem **Jako Klečem** organizira inkluzivne taboro. Vizija za prihodnost je vzpostavitev socialne kmetije, ki bo tudi dom skupini odraslih raznolikih zmožnosti.

Zavod V srcu je neprofitna nevladna organizacija, ki deluje na področju vključevanja vseh (inkluzije), izobraževanja, socialnega varstva in medgeneracijskega povezovanja. Poslanstvo zavoda, ki je bil ustanovljen decembra 2021, je vključevanje in sprejemanje sočloveka na celostni ravni ter upoštevanje in razvijanje raznolikih zmožnosti vseh. Z našim delovanjem želimo poudariti moč sprejemanja, spoštovanja in sodelovanja.

Naše vodilo je inkluzija, zato se ne omejujemo na organizacijo dejavnosti, ki so

namenjene otrokom in odraslim raznolikih zmožnosti, ampak so namenjene vsem – s ciljem, da tudi širša javnost prepozna pomembnost vključevanja otrok in odraslih raznolikih zmožnosti. Vsem z dolgoletnimi izkušnjami delovanja na področju socialnega vključevanja je namreč razvidno, da so pozitivni učinki, kot so povečana strpnost in sočutje ter globlje spoštovanje, sprejemanje in razumevanje sebe in ljudi okoli nas, opazni pri vseh sodelujočih.

Naš namen uresničujemo s participacijo v projektih na nacionalni in evropski ravni ter organizacijo taborov, dogodkov in delavnic za otroke in odrasle raznolikih zmožnosti, prav tako z izobraževanjem in osveščanjem ljudi o raznolikih zmožnostih, medsebojnem sprejemanju in sodelovanju za dobrobit vseh.

Trenutno z organizacijami iz Hrvaške in Srbije sodelujemo na Erasmus+ Sport projektu InYA – Invisible Young Athletes – nevidni mladi športniki, ki se osredotoča na poglobljanje našega razumevanja vedenja, delovanja in čustvovanja mladih, ki se soočajo z izzivi, kot so avtizem, ADHD in druge manj znane diagnoze na področju športa.

ti vseh s pomočjo igre, gibanja, glasbe, stika z živalmi in naravo.

Glavno vodilo je ustvarjanje varnega, spodbudnega in ljubečega okolja, kjer so osebe raznolikih zmožnosti sprejete in vključene ter vsaka na svoj način doprinaša s svojimi zmožnostmi. Nevrotični otroci imajo priložnost, da spoznajo osebe raznolikih zmožnosti, premagajo predsodke ter krepijo pomembne vrline, kot so sočutje, strpnost, potrpežljivost, sprejemanje, spoštovanje. V duhu inkluzije se tako ob ustrezni podpori stkejo čudovita prijateljstva, ki oblikujejo lepši in bolj prijazen svet za vse.

Na letošnjem taboru smo izdelali svojo zastavo, jahali konje, se učili juda, obiskali muzej gasilstva in gasilski dom, sodelovali na glasbenih delavnicah, poslušali glasbeno pravljico in igrali na inštrumente, se sproščali ob zvokih tibetanskih skled, si ogledali kino pod zvezdami, igrali nogomet, iskali skriti zaklad, ustvarjali, priredili Talente v srcu, kjer se je vsak udeleženec predstavil s svojo točko, kurili taborni ogenj, obiskale so nas Tačke pomagačke, izdelali smo si tudi svoj vodni tobogan in priredili vodne igre.

Ob ustanovitvi zavoda smo se odločili za nov, pozitiven in dostojnejši izraz za osebe s posebnimi potrebami – imenujemo jih osebe raznolikih zmožnosti, s čimer želimo poudariti njihove zmožnosti in ne primanjkljave. Konec koncev imamo vsi ljudje – nevrotični ali ne – raznolike zmožnosti, kar ustvarja bogato raznolikost, če smo razlike sposobni sprejeti in vsakega posameznika spoštovati ter mu omogočiti prostor, kjer se lahko izrazi in doprinese na svoj način.

Vabljeni na našo spletno stran: <http://vsrco.si/>

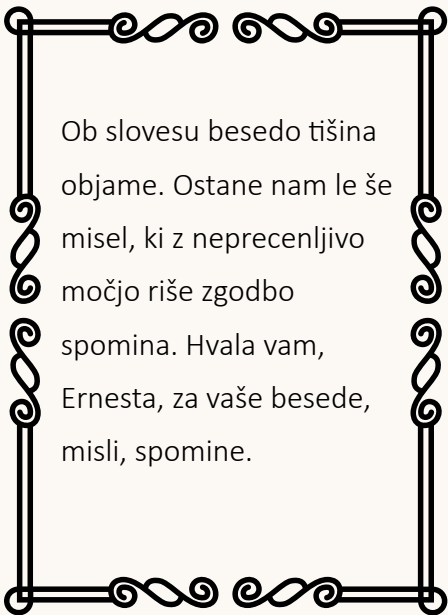
Zavod V srcu

Letošnje poletje smo v Čepovanu organizirali 2. inkluzivni tabor. Naš tabor združuje nevrotične otroke (otroci, katerih možganske funkcije, vedenje in procesiranje informacij veljajo za standardne ali tipične) ter otroke in odrasle raznolikih zmožnosti. Namen tabora je vključevanje in sprejemanje sočloveka ter upoštevanje in razvijanje raznolikih zmožnos-

Ernesta pripoveduje: »Moje doživljanje vojne«

Ob slovesu besedo tišina objame. Ostane nam le še misel, ki z neprecenljivo močjo riše zgodbo spomina. Hvala vam, Ernesta, za vaše besede, misli, spomine.

Angela Gregorič me je imela za zanesljivo osebo in me je počasi vpeljala v protifašistično delovanje. Že pred vojno je sodelovala s tigrovci ter z vsemi, ki so se upirali fašizmu, a da je organizirana, je seveda bilo vse v veliki tajnosti. Angela mi je dajala pošto, to so bila razna poročila in obvestila na manjših listkih; ne vem sicer, kaj je pisalo, a to pošto sem nosila na razne kraje, kamor me je poslala. Me je pa opozorila, naj se pazim *questurinov* (policijski agent, policaj) ki so imeli sedež (*Questura*) pri Kodermacu. Naročila mi je, da če se mi kateri približa, moram listič čim bolj zmečkati in hitro dati v usta ter požreti. Pošto sem nosila k bunkerju od **Petra Fornazariča** (Barabonov), zatem v Renče, v Španjolišče, Bukovico, kamor koli so me poslali. Poleg tega sem nosila tudi letake s protifašistično propagando in jih trosila po Gorici, seveda na skrivaj. Nekoga dne je šel z menoj tudi **Vojko Turel**, ki je sicer hodil na gimnazijo v Gorici. Jaz sem moje letake že odvrгла, on pa mi je rekel, naj ga počakam, ker jih gre potrositi še po via Corso Italia (ulica v Gorici). A ga nisem čakala, temveč sem odšla domov in kasneje čez kako uro izvedela, da so ga ujeti. Peljali so ga v zapore v Trst, kjer so ga zasliševali in pretepli do smrti. Sama pa sem še naprej opravljala različna dela, ki so mi jih dali, od trošenja letakov do prenosa pošte in literature. Moje ilegalno delo so kontrolirali **Dominik Arčon**, **Zdravko Mozetič**, **Franc** in **Jožef Žižmond**, obenem pa so me tudi poučevali, kako se moram v določenih situacijah obnašati,

kakšni so naši cilji in podobno. Za sprejem v organizacijo SKOJ (Zveza komunistične mladine Jugoslavije) so bila zelo stroga pravila in nisi smel imeti nobene napake pri opravljanju nalog. Mene je v tajno organizacijo SKOJ predlagal Jožef Žižmond, a to, da sem v SKOJ, nisem smela nikomur povedati. Sestanke smo imeli pri **Johani Martelanc**. Spomnim pa se, da smo kasneje, ko so bili v naših krajih že Nemci, enkrat imeli konferenco tudi v Branici. Celo noč smo hodili po Krasu in se potem ustavili v Branici pod veliko topolo. K nam je prišla delegacija iz Ljubljane; razlagali so nam, kako moramo delovati, kakšni so naši cilji, kako se moramo obnašati, na kaj moramo paziti in podobno. Ko smo končali konferenco, smo odšli proti Rihemberku (Braniku), kjer so rekli, da nam bodo skuhalo juho, saj smo celo noč hodili in nič jedli. Vsi smo se na neki štali posedli okoli velikega lonca in ravno ko je bila juha skuhana, so zakričali: »Tecite, Nemci gredo!« In tako nismo nič pojedli in domov prišli s praznimi želodci.

Prvega partizana sem srečala pozno jeseni 1942. Z mamo sva šli grabiti steljo v gozd, kjer mi je mama naročila, naj najprej pobiram veje in jih nosim višje na kup zato, da bo dolinca čista za grabljenje listja. Ko sem tako delala, je k meni pristopil neki moški, me pozdravil in vprašal, kaj delam. Povedal mi je še, da me pozna. Na videz sem ga poznala tudi jaz in sem vedela, da je **Gregorič** z Vogrskega. Na sosednjem hribu je imel svoj vinograd Peter Fornazarič – Barabonov in tam je bila tudi manjša hiška, ki je služila za spravilo orodja ali zavetje ob slabem vremenu. Gregorič mi je povedal, da se v tej hiški skriva skupaj z manjšo skupino ljudi. A ker nimajo nič za jesti, so zelo lačni; vprašal me je, če bi jim lahko priskrbela kaj hrane. Obljubila sem, da bom poskrbela za to, in odšla domov, kjer sem o srečanju in prošnji partizana povedala očetu. Oče je odšel po salame in vino, pa čeprav smo bili precej revni in tudi pri nas ni bilo hrane v izobilju. Meni pa je naročil, naj grem v trgovino k Turelu in vprašam, če imajo še kaj kruha. Delal se je že večer in v trgovini so že pospravljali in čistili; za kruh sem vprašala **Heleno**, njihovo snaho, ki pa mi je odvrnila: »Kaj sedaj ob tej uri prideš iskat kruh, nimamo nič kruha.« To je slišala tudi gospodinja (lastnica trgovine), ki me je poklicala in mi dala hlebec kruha ter me vprašala, ali bo dovolj, snaho pa je oštela, da je treba

otrokom vedno dati kruh, saj te bodo tako ohranili v lepem spominu. Seveda pa nisem nikomur povedala, komu je kruh namenjen. Doma sem vse skupaj dala v torbo in jo skupaj z bratom odnesla na dogovorjeno mesto, ki mi ga je že prej pokazal partizan. Po poti sva pazila, da se ne bi kje pojavili *questurini*, in torbo obesila na vejo drevesa. Drugi dan pa sem se vrnila po torbo in v njej našla listek, na

katerem je pisalo: „Hvala, ti bom povrnil, kakor se bo dalo,“« je dodala Ernesta. Povedala pa mi je še veliko zgodb o tem, kako je doživljala vojno, fašizem in kasneje nacizem, ki jih bom predstavil drugič. Za konec pa bi še omenil, da so letake po gozdnih in stranskih poteh trosili tudi Italijani. Z njimi so hoteli prepričati partizane, naj zapustijo gozdove in odidejo domov, naj se ne borijo proti italijanski državi.

Obenem pa so obešali tudi plakate, s katerimi so prebivalcem obljubljali velike denarne nagrade za podatke o partizanih, še posebej o njihovih poveljnikih. Enako so počeli kasneje tudi Nemci. ●

✍ in 📷 Jože Ropoša

Karmela Lutman pripoveduje

Pred časom sem obiskal **Karmelo Lutman**, nekdanjo učiteljico, ki živi na Vogrskem. Ko začne pripovedovati o svojem življenju, se zgodbe vrstijo ena za drugo in če bi vse začel zapisovati, bi nastala zelo debela knjiga ali pa več knjig v nadaljevanjih. Karmela se je rodila v Bukovici v družini Mavrič na valentinovo leta 1928.

Povedala pa mi je: »Po domače so nam rekli, da smo Zrzinkoti. Hiša je verjetno dobila vzdevek po noni, ki je prišla iz Zrzinišča. Očetu je bilo ime **Franc**, mama pa je bila **Albina Arčon**. Mama je kmalu po mojem rojstvu odšla delat v Egipt, v Kairo in Aleksandrijo. Z družino, pri kateri je delala, je potovala tudi po Evropi. Imela sem še brata **Marjana** in sestro **Zorko** in oče je za nas otroke zelo lepo skrbel. Ampak jaz sem vseeno pogrešala mamo. Posebej mi je bilo težko v božičnem času. Za Miklavža sem običajno dobila pest arašidov, orehe, obroček suhih fig, tudi kakšno pomarančo. Šibe nisem nikoli dobila, ker sem bila zelo pridna. Božično drevesce smo naredili, jaslic pa nismo imeli. Okrasili smo ga z balončki, ki nam jih je mama poslala iz Egipta. Drevesce pa

so nam prinesli **Merljakovi fantje**, ki so bili moji bratrance. Običajno je bil to ileks ali božje drevesce, po domače ji pravimo **konjovna**. Balončke smo imeli čez leto shranjene v očetovi spalnici. Nekoč sem hotela, da bi jih vzela iz omare in jih sama prinesla v dnevno sobo, a mi brat in sestra tega nista dovolila; še dobro, da sta bila

previdna in sta jih nesla ona dva, kajti ko smo se vračali po stopnicah, sem padla, kakor sem bila dolga in široka. Moj oče je bil pri vojaki v prvi svetovni vojni pri saniteti. Tu je pridobil nove izkušnje, ki jih je potem uporabljal kot pomočnik živinozdravnika. Bil je tudi čebelar in več let mežnar v cerkvi sv. Lovrenca v Bukovici. Očetu sem pogosto

pomagala v cerkvi, kjer sem pometala z vrbovo metlo in čistila prah s klopi. Ker pa cerkev tedaj še ni imela stropa, se je naslednji dan zopet nabralo nekaj prahu; to me je žalostilo, saj sem se prejšnji dan zelo trudila in temeljito vse očistila. V vrtno pred hišo je oče posadil sadiko kakija, ki jo je bratranec **Evgen Arčon** prinesel iz Gorice, kjer je delal v agrarii. Moj oče je bil zares vsestranski,« je še dodala. Zgodbo o tem, kako je Karmela začela obiskovati šolo, pa bom opisal v prihodnji številki. ●

✍ Jože Ropoša
📷 arhiv Karmele Lutman

Ko prižgejo se praznične luči
sredi mrzle zime,
prijateljstvo ogreje nam dlani in želja
vzpnese iz srca v višine.
Vse kar je slabo, z novim letom naj zbledi,
vse kaj je dobro, naj ostane, raste in cveti.

Ob prihajajočih praznikih bi vam
rada zaželela
miren in blagoslovljen božič.
Ob vstopu v novo leto pa vam želim
veliko zdravja, zaupanja, sreče, ljubezni in
spoštovanja.

Stanka Abramič,
občinska svetnica

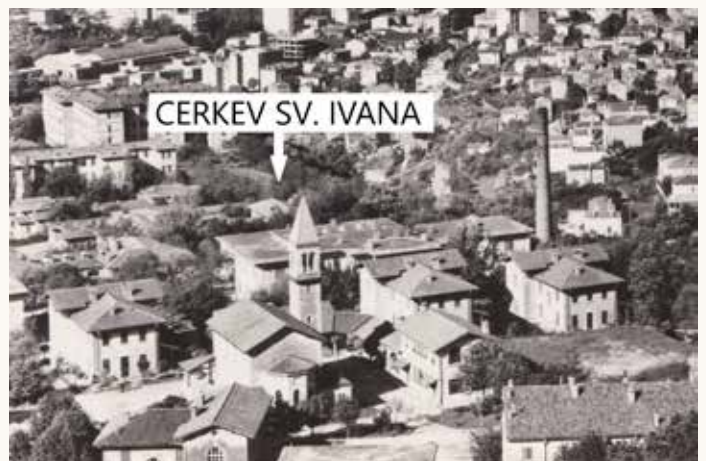

Marino Žigon

V prejšnji številki *Občinskega lista* sem začel z opisovanjem življenjske zgodbe **Marina Žigona**. Tokrat bom predstavil njegova zgodnja otroška leta.

Marino se je rodil 5. julija 1905 v podstrešnem stanovanju v ulici San Francesco d'Assisi št. 9 v Trstu. Oče **Ivan** je bil rojen 27. decembra 1860 v Žigonih, mama **Marija** pa je bila rojena 4. februarja 1866 v Bukovici številka 1. Bila je hči **Andreja Kebra** in **Terezije Peroci** iz Bukovice. Starša sta se preselila v Trst, da bi si zagotovila boljše življenje. Žal pa nismo uspeli izvedeti leta, ko sta njegova starša začela živeti v Trstu. V Marinovih pripovedih, ki jih je **Darko** posnel na audio kasete, letnica namreč ni omenjena. Skupaj se je v družini rodilo enajst otrok, ampak jih je Marino poznal le pet. Preostalih pet je verjetno umrlo že zelo zgodaj, kmalu po rojstvu, kar za tiste čase to ni bilo nič posebnega. Ženske so rojevale doma, običajno brez zdravniške oskrbe, tako da je bila velika smrtnost med ženskami med porodi in tudi med novorojenimi otroki. Tudi higiena je bila pomanjkljiva. Marino

je v pripovedi lepo povedal o starših: »Otrok sta imela toliko, kolikor jima je narava dovolila imeti.« Njegov najstarejši spomin sega v leta, ko še ni obiskoval šole in je bolan ležal ter gledal skozi majhno podstrešno okno. Tedaj so delavci tudi popravljali streho in je zaradi tega skoraj oslepel. Verjetno zaradi prahu in apna ter ostalega, kar so delavci rabili za popravilo strehe. Spominjal se je, da so ga grozno bolele oči. Oče Ivan, po domače so mu rekli Zan, je delal kot pristaniški delavec. Vsak dan je prinesel domov nekaj ostan- kov lesa za kurjavo.

V stanovanju so imeli peč. Sicer so živeli zelo revno. Starša sta polagala velike upe na otroke z željo, da bi se nekaj izučili in imeli boljše življenje. Leta 1911 so ga starši vpisali v šolo sv. Cirila in Metoda v Trstu. K maši in verouku pa je Marino hodil v cerkev svetega Ivana, italijansko San Giovanni. Starša sta bila zavedna Slovence. V šolo je začel hoditi z veseljem, a kako se je potem odvijalo njegovo šolanje, bom napisal v naslednji številki *Občinskega lista*. •

✍ in 📷 Jože Ropoša

Drage krajanke in krajani,

mir, zdravje, veselje, upanje,
radost, dobrot,
ljubezen, srčnost, smeh, vedrina,
radovednost,
tople in prijazne besede,
poti brez ovinkov ...
Vsega v izobilju v prihajajočem
letu 2025.

Tamara Rusjan,
občinska svetnica

Kako smo nekoč praznovali – Rožica Keber

Božično-novoletni čas je za mnoge otroke najlepši čas v letu. Z darili pridejo na obisk trije dobri možje: Miklavž, Božiček in Dedek Mraz. Naredi se božično drevesce, postavi jaslice in vse skupaj okraši z balončki in lučkami. A naši najstarejši domačini se spominjajo, da je bilo v njihovi mladosti vse drugače, mnogo bolj preprosto, brez kakšnih posebnih daril in dobrot.

Bili so revni časi in starši svojim otrokom niso mogli kupovati razkošnih daril. Tedaj so poznali le Miklavža, ki je v košu nosil le sadje, oreščke in kakšen keks. **Rožica Keber** iz Volčje Drage, rojena je bila v Prvačini, mi je zaupala, kaj je otrokom prinesel Miklavž v njenem otroštvu. Pripovedovala mi je: »Naša družina je bila revna, od otrok sem bila najstarejša in zato sem morala že zelo zgodaj pomagati staršem. Na dan prihoda Miklavža so se starejši pogovarjali o tem, da bo prišel Miklavž. Seveda smo to z veseljem vlekli na ušesa. Poiskali smo kakšne stare čevlje, jih seveda očistili, ali

pa kuhinjsko posodo, ki je mama ta dan ni potrebovala, in jo zvečer postavili na okensko polico. Potem smo skrivaj čakali, kdaj bo prišel Miklavž. Ampak starši so rekli, da je ura za spanje in prihoda Miklavža nismo dočakali. Smo pa drugi dan zjutraj takoj vstali in stekli k okenski polici, da bi videli, kaj nam je prinesel. Na vrhu je bila obvezno šiba, potem pa kakšna jabolka, orehi, suho sadje, grozd izabele (grozdje), kdaj pa kdaj tudi kakšna mandarina ali keks. Za sedanjí čas zelo skromno, a tedaj smo bili vsi presrečni. Božično drevesce smo postavili na sveti večer, preden smo odšli k polnočnici. Drevesce smo preprosto okrasili, figurice za jaslice pa smo sami doma naredili iz gipsa. Verjetno pa je bilo tistemu gipsu še nekaj primešano, saj so figurice zelo rade počile. Ta dan je mama za hrano naredila **stokviš** (polenovko) in **šelo** (zeleno), okisano s fižolom. Na sveti večer pa

smo peli: »Na sveti večer je ven prišla ena zvezda majhna. Notri v tej zvezdi b'lo eno dete majceno. Vsi skupaj smo šli za to zvezdo svetlo.« Naslednji dan pa smo šli po vasi koledovat, se ustavili pri hišah in prepevali pesmi. Pri skoraj vsaki hiši so nam dali kaj za jesti in popiti. Našega obiska in prepevanja pa so bili najbolj veselji starejši. Za nas je bil to zelo lep čas.» •

✍ in 📷 Jože Ropoša

Spoštovane občanke in občani!

Luči razsvetljujejo temo in kažejo pot,
po kateri pridemo do doma.
Betlehemska luč, rojstvo Jezusa Kristusa,
razsvetljuje temo noči,
ki hromi človeška srca.
Pogumno pojdemo za to Lučjo.
Po tako razsvetljeni poti bomo prišli do
upanja, veselja, dobrote, hvaležnosti in
pristine človeškosti.
Blagoslovljen božič in obilje dobrega
v novem letu 2025.

Robert Ušaj,
župnik v Renčah

Komunala Nova Gorica si prizadeva za več reda in čistoče na ekoloških otokih

Ekološki otoki po novem opremljeni z metlo in smetišnico

Nova Gorica, 4. oktober 2024 – Komunala Nova Gorica d. d. je na sto ekoloških otokih v občinah Brda, Kanal ob Soči, Mestna občina Nova Gorica, Miren-Kostanjevica in Renče-Vogrsko postavila metle in smetišnice. Že dlje časa namreč opažajo, da so ekološki otoki pogosto neurejeni, ob zabojnikih se kopičijo odpadki, zaradi tega prihaja do neprijetnih vonjav ter širjenja škodljivcev. V želji, da se to prepreči, so uporabnikom po novem na voljo metle in smetišnice. Ob tem občane prijazno naprošajo, da orodje po uporabi vrnejo na svoje mesto, da jih bodo lahko uporabljali za njimi tudi drugi.

Skrb za čistočo na ekoloških otokih mora postati iskrena družbena odgovornost vseh, ne le zaposlenih v javni gospodarski družbi Komunala Nova Gorica d. d.. Gre za skupen prispevek k bolj čistemu, urejenemu in zdravemu okolju. Zato v Komunali Nova Gorica občane pozivajo, da se pridružijo Eko ježku in tako naredijo nekaj dobrega za okolje in svoj žep.

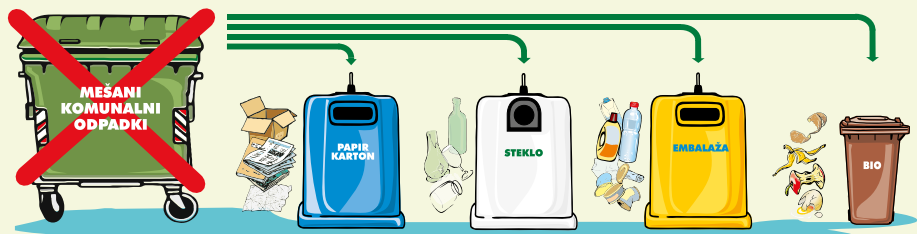
Ob tem izpostavljajo, da so ekološki otoki namenjeni učinkovitemu ločevanju odpadkov, kar prispeva k bolj trajnostnemu ravnanju in zmanjšanju količine odpadkov, ki končajo na odlagališčih. Na podlagi sortirne analize še ugotavljajo, da je med mešanimi komunalnimi odpadki žal še vedno odloženih skoraj polovica embalažnih in bioloških odpadkov. Z doslednim, ne le snažnim ločevanjem, lahko torej znižamo stroške ravnanja z odpadki tudi do 15 odstotkov in tako privarčujemo.

Ekološki otoki so ogledalo kraja, zato je skupna dolžnost, da vzdržujemo na njih red in čistočo. Urejeni in čisti ekološki otoki bodo prispevali tudi k uspešni izvedbi Evropske prestolnice kulture 2025. S tem, ko odpadke odvržemo v prave zabojni-

ke in skrbimo, da so ekološki otoki čisti, ustvarjamo lepše in bolj zdravo okolje za vse, še zlasti za naslednje generacije, so prepričani v Komunali Nova Gorica. •

 in Komunala Nova Gorica d. d.

PRIDRUŽITE SE EKO JEŽKU IN NAREDITE NEKAJ DOBREGA ZA OKOLJE IN VAŠ ŽEP!

Spoštovani,

prepričani smo, da lahko le s sodelovanjem in iskrenim partnerstvom pripomoremo k splošni blaginji in bolj čistemu ter zdravemu okolju. Naj bo to pismo takšna iskrena zaveza med vami, spoštovani občanke in občani, ki ste naši zvesti uporabniki že več desetletij, ter nami, javno gospodarsko družbo Komunala Nova Gorica d.d..

Velikokrat nanese razprava, da so stroški izvajanja gospodarske javne službe ravnanja z odpadki »visoki«. Dejstvo je, da na ceno naših storitev vpliva več pomembnih dejavnikov, zlasti obdelava odpadkov in odvoz dela predelanih odpadkov na sežig v tujino. Prav zaradi navedenega lahko tudi v prihodnje pričakujemo naraščanje teh stroškov, posledično s tem pa tudi dvig cene na položnicah. A ni vse tako črnogledo, saj lahko sami vplivamo na višino položnic.

Na podlagi sortirne analize ugotavljamo, da je med mešanimi komunalnimi odpadki žal še vedno odloženih skoraj polovica embalažnih in bio odpadkov. Z doslednim ločevanjem lahko torej znižamo stroške ravnanja z odpadki tudi do 15 odstotkov in tako privarčujemo.

S tem enostavnim korakom imamo lahko koristi vsi, ne le okolje. **Dosledno ločujte in privarčujte**, ni prazno reklo. Poskrbimo za čisto okolje, premislimo, kam kaj odvržemo ter si tako znižajmo cene na položnicah. Za to vam bomo dvojnjo hvaležni.

HVALA

ker skrbite za čistočo na ekoloških otokih ter tako prispevate k lepšemu skupnemu okolju,

ker ločujete odpadke in tako zmanjšujete strošek za njihov odvoz.

| LOČUJMO | VARUJMO | PRIVARČUJMO |

Dodatni defibrilator v Volčji Dragi

V Volčji Dragi smo v sodelovanju in s prispevki zaposlenih štirih lokalnih podjetij, **Polident d.o.o.**, **Ritter d.o.o.**, **Upros d.o.o.** in **Živex**, iz naslova 1 % dohodnine, prispevka podjetja Polident d.o.o. in neprofitnega **Društva AED** namestili defibrilator, napravo, ki rešuje življenja.

Poslanstvo Društva AED je ustvariti Slovenijo, kjer je zaradi ustrezno izobraženega prebivalstva in zadostnega števila naprav AED število smrti zaradi srčnih zastojev zmanjšano na najmanjše možno.

Bližina defibrilatorja je ključnega pomena, saj že po štirih minutah nedelovanja srca pričnejo odmirati možganske celice. Pravilno in pravočasno ukrepanje ter zgodnja uporaba naprave do trikrat povečata možnost preživetja. Zaradi tega

je še toliko bolj pomembno, da je defibrilator na čim več lokacijah in da je čim več ljudi usposobljenih za njegovo uporabo. Lokacije trenutnih defibrilatorjev v občini Renče Vogrsko so objavljene na https://www.novagorica.ozrk.si/sl/Obcina_Rence-Vogrsko.

V novembru smo organizirali tudi delavnice temeljnih postopkov oživljanja in pravilne uporabe defibrilatorja, kjer so se zaposleni vseh štirih podjetij naučili pravilne uporabe te naprave, ki smo jo postavili med stavbo uprave Polidenta in nekdanjo halo Mizar. Za njeno stalno delovanje se je zavezalo podjetje Polident d.o.o. Defibrilator je tako na voljo vsem v bližnji

okolici, ki bi slučajno kdaj potrebovali hitro pomoč.

Ponosni smo, da smo z donacijo stopili skupaj zaposleni kar štirih sosednjih lokalnih podjetij in se ob tej priložnosti zahvaljujemo vsem, ki ste s svojimi prispevki omogočili namestitve te življenjsko pomembne naprave. ●

in Polident d.o.o.

Naj prihajajoče leto prinese svežino življenju - kot voda, ki poživi in pomiri hkrati.
Vesele praznike in srečno v novem letu 2025!

Pobarvanka

Sudoku

2			5	6				
	6			8		2		
9			7					5
	2	6	8	9		4	1	
8			4	6		9	7	3
	4		3					
		8			1			
6	5	7		3	4	1		
1	2		4		7	8	6	

Krajevna knjižnica Renče

telefon: 051 428 770

URNIK:
ponedeljek: 8–12
sreda: 12–18

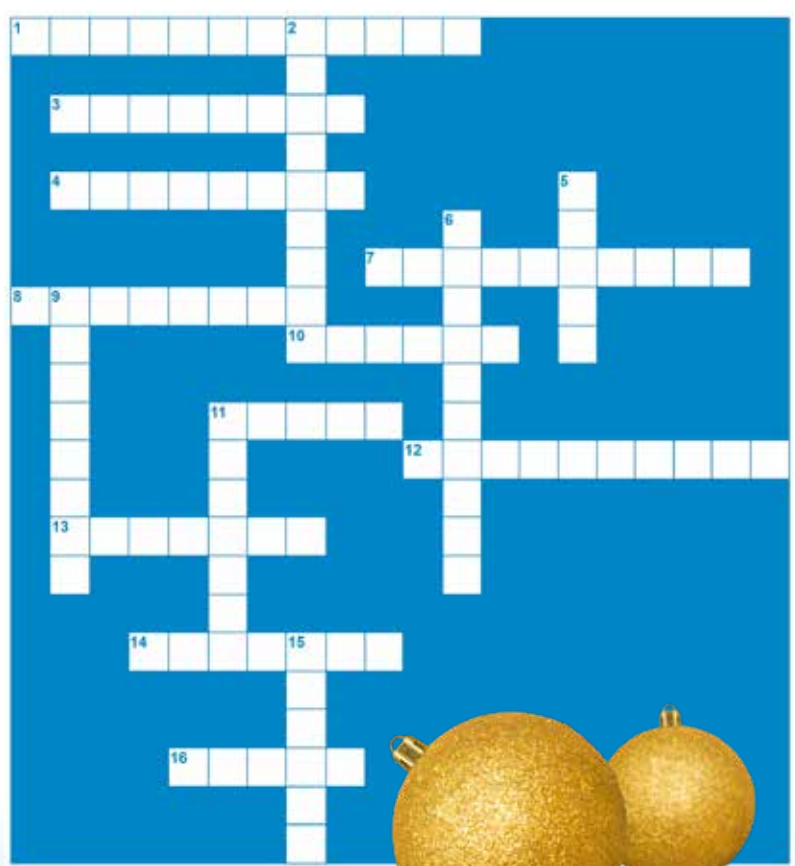
Križanka

Navpično:

- 2. Obišče otroke okrog novega leta (siva kučma, bela brada).
- 5. Ne sme manjkati na drevescu (množina).
- 6. V veselem decembru jih imajo najraje otroci (množina).
- 9. Predvečer božiča, bedenje.
- 11. Izposojen iz Amerike (Father Christmas).
- 15. Letos se prične 1. 12. in traja štiri nedelje.

Vodoravno:

- 1. Pripravimo ga ali pa ga kupimo.
- 3. Obesimo jo poleg lučk, je dolga in tudi košata.
- 4. Poleg zgoraj navedene (3) ne sme manjkati (pomanj. množina).
- 7. Sovpada z vigilijo, odvija se v cerkvi ob jaslicah.
- 8. Uradni konec božičnega časa (2. februar).
- 10. Utripala je na nebu in kazala pot pastircem.
- 11. Čas, ko praznujemo rojstvo Jezusa Kristusa, posebej katoličani.
- 12. Organizira se ga v prvem tednu v decembru, nekateri pa prej.
- 13. Poleg drevesca in lučk jih postavijo katoličani (ne vsi).
- 14. Obišče nas decembra, prinese darila.
- 16. Kazal je pot do jaslic (v bistvu zvezda repatica).

Roland Tischer

OBJAVA REKLAMNIH OGLASOV

V Občinskem listu lahko objavljate reklamne oglase.

Cenik reklamnih oglasov:

2 strani	297 x 210 + 4 mm dodatka za porezavo	400 EUR
1 stran	297 x 210 + 4 mm dodatka za porezavo	250 EUR
1/2 strani	186 x 132 mm	150 EUR
1/4 strani	91 x 132 mm	100 EUR
1/8 strani	91 x 64 mm	60 EUR

(Cene so brez DDV.)

Oglasi morajo biti pripravljene v formatu EPS, Ai ali v visokoresolucijskem PDF-ju, v CMYK-barvnem prostoru, slikovni del 304 dpi in tekst v krivuljah. V kolikor gre za celostranski oglas, mora ta vključevati še 4 mm dodatka za porezavo (Bleed 4 mm).

NAVODILO ZA POŠILJANJE PRISPEVKOV

Članke za objavo v Občinskem listu je treba poslati na naslov:

obcinsko.glasilo@rence-vogrsko.si s pripisom »ZA OBČINSKI LIST«.

- Tekst naj bo pisan v formatu »Microsoft Office Word«.
- Fotografije naj bodo v formatu JPG, PSD ali TIF in v čim boljši resoluciji, ločene od teksta.
- Tekst in fotografije naj bodo v e-mailu pripete kot »Pripone«.
- Teksti in avtorji fotografij naj bodo podpisani s polnim imenom in priimkom.
- Nepodpisanih tekstov ne bomo objavljali.
- Če so prispevki preveliki (datoteka presega 10 MB), naj se prispevek pošlje v več delih.
- **Prosimo, da se držite rokov oddaje prispevkov (naslednjič do 15 .2. 2025)!**

OBČINA RENČE-VOGRSKO

Občina Renče-Vogrsko

Bukovica 43, 5293 Volčja Draga

T. 05 338 45 00

F. 05 338 45 10

info@rence-vogrsko.si

www.rence-vogrsko.si

URNIK občinske uprave

Ponedeljek: 8:30-12:00

Sreda: 8:30-12:00 in 13:30-16:30

Petek: 8:30-12:00

ZAPEČEN POR S KROMPIRJEM

Še vedno se spominjam svoje mame, ko nama je s sestro rekla: »Pupe, kaj naj skuham danes?« V en glas sva rekli: »Por in krompir v pečici.« Burja je brila in se kljub napovedim ni umirila. Kljub vsemu nama je bilo lepo.

Sestavine:

- 0,5 kg pora
- 0,5 kg krompirja
- 1 lonček kisle smetane
- 2 jajci
- 10 dag parmezana
- maslo

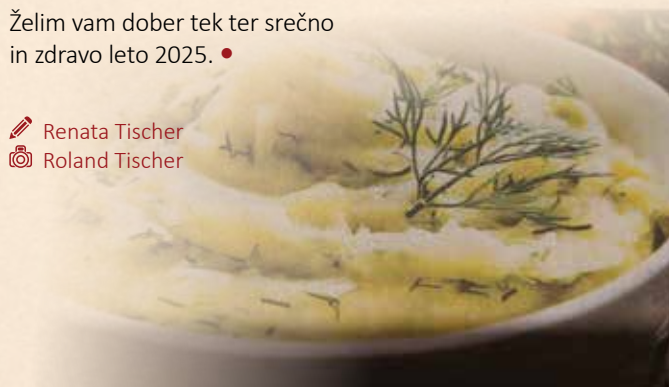
- olivno olje
- sol in poper

Por narežemo na trakce in ga podušimo na olivnem olju. Posolimo ga in popramo. Krompir skuhamo do mehkega in ga narežemo na tanke lističe. V skodelici pa zmešamo jajci in kisló smetano. Pečak namažemo z maslom ter vanj zlagamo plasti krompirja in pora, vmes pa vsebino namažemo z mešanico jajc in smetane. Vsako plast posebej posujemo z žlico naribnega parmezana. Na vrh damo

še nekaj majhnih koščkov masla in pečak položimo v pečico in pečemo, dokler skorjica ne porumeni.

Želim vam dober tek ter srečno in zdravo leto 2025. •

Renata Tischer
 Roland Tischer

Dober tek!

Recepti iz moje male kuhinje (za otroke in odrasle)

Pozdravljeni ponovno v moji mali kuhinji. December je tu in z njim praznovanje in sladkanje in spet sladkanje in praznovanje. To je najlepši čas v letu, kajne? Vsi imamo radi december in še nekaj – bonboneeee. Ste za to, da skupaj pripravimo zdrave, doma pripravljene gumi bonbone? Če želite, da imajo obliko, priporočam, da jih vlijete v kalup. Da bodo lažje skočili ven iz modelčkov, priporočam nakup silikonskega kalupa za praline. Iz raznih trših modelčkov za led bodo bonbončki šli malce težje ven. Lahko pa zmes

vlijete kar v pečak in ko se strdi, razrežete na manjše kvadratke.

Potrebujemo torej:

- silikonske modelčke za praline/led,
- 220 ml 100-% pomarančnega soka (lahko poskusiš tudi kakšen drug sok – jagoda, breskev, ananas ... in ustvariš različne okuse),
- po želji žlica sladkorja ali medu,
- želirno sredstvo agar agar (4 g).

Iz pomaranč očmi sok. Sok lahko iztisneš tudi iz drugega sadja ali pa izbereš že gotove sokove

(npr. gosti sok iz breskev, jagod, ananasov sok ...). Prelij ga v lonček in dodaj agar agar. Po želji lahko dodaš sladkor ali tudi med. Pri segrevanju bodi sila previden in za pomoč prosi odraslo osebo. Zmes naj vre 10 minut. Vmes večkrat premešaj. Zmes nalij v modelčke za praline in pusti vsaj eno uro na hladnem. Bonbončke previdno vzemi iz kalupa. Shranjuj jih v zaprti posodi v hladilniku, če jih sploh kaj ostane.

Veliko kuharskih užitek ti želim in veselo sladkanje ... vse do naslednjič, ko ti izdam nov slasten recept.

Lep pozdravček od Male Kuharice •

Dober tek!

Vogrsko

Neja Podgornik

Bukovica-Volčja Draga

Jože Ropoša

Renče

KS Renče

Božično-novoletni koncert
PIHALNEGA ORKESTRA VOGRSKO

Ustvarjamo spomine

GOSTA KONCERTA:
MONIKA AVSENIK
DAVID ČADEŽ

POVEZUJE: KRISTINA FURLAN

26. DECEMBER 2024, OB 18. URI
KULTURNI DOM BUKOVICA

KTD VOGRSKO, PIHALNI ORKESTER VOGRSKO

Rok za oddajo prispevkov za naslednjo številko
Občinskega lista je

15. februar 2025

Naslov za pošiljanje
prispevkov za Občinski
list: [obcinsko.glasilo@
rence-vogrsko.si](mailto:obcinsko.glasilo@rence-vogrsko.si)
s pripisom: ZA
OBČINSKI LIST

Lamovo

Jože Ropoša

V Lamovem so prazničnim dnevom dodali vrednost z ustvarjalnim druženjem.